

அலை

ஒவியர் :
அ. மாற்கு

20

தை - மாங்குனி 1982

விலை ரூ. 3-50

மனதில் உறுதி வேண்டும்

With best compliments from :

PL. SV. Sevugan Chettiar

**140 Armour Street
Colombo - 11**

Dealers in :

**Timber, Chip Board, Plywood,
Wall Panelling, Plywood Doors,
etc., etc.**

T. grams : WISDOM

Phone : 24629

எமிலி டிக்கின்ஸன்

ருமி

எமிலி டிக்கின்ஸன் (Emile Dickinson) என்ற அமெரிக்க பெண் கவிஞர் நாம் அறிந்து, ஆழமாகப் படிக்கவேண்டியவர்களுள் ஒருவர். கவிதை என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் தன்மைகள் பற்றி இன்றுவரை எழும்பிக் கொண்டிருக்கும் வினாவிற்கு தெளிவாக இவர்கவிதைகள் விடையளிக்கும். 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், அமெரிக்காவில் எஸ்ரா பவுண்ட் (Ezra pound), டி. எஸ். எலியட் (T. S. Eliot) போன்றோர் பல்வேறு இழைகள் பின்னிப்பிணைந்த—Complex—கலாச்சாரத்தை எடுத்துக்காட்டும் பொருட்டு, கவிதை வடிவத்திலும், வெளியீட்டு முறையிலும் பல சோதனை முயற்சிகளை தீவிரமாக மேற்கொண்டிருந்தபோது, அந்த அலைகளிலிருந்து ஒதுங்கி, தனித்து இயங்கிக் கொண்டிருந்தவர் இவர். மாடியில் தனது அறைக்கதவுகளை மூடி சதா காலமும் கவிதை எழுதிக் கொண்டிருந்த இவரின் தனிமை ஒரு துறவியின் தனிமையைப் போன்றது: வாழ்வை மறுத்ததன் மூலம் அதன் மீது ஆளுமை கொண்டவர் இவர் — “When she went upstairs and closed the doors, she mastered life by rejecting it”—என்று ஆலன் டேட்—Allen Tate—என்ற விமர்சகர் கூறுகிறார்:

எமிலி மரணத்தைப் பற்றி அதிகம் சிந்திக்கிறார். மரணத்திற்கு முந்திய, பிந்திய, மரணித்துக் கொண்டிருக்கும்-அனுபவங்கள் பற்றி இவருடைய பல கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. “இவர் வாழ்வு பூராவும் மரணித்தார்”—“She died all through her life”—என்று கவிஞரும் விமர்சகருமான கான்ராட் அய்கன்—Conrad Aiken—கூறுகிறார். மரணம்

பற்றிய எமிலியின் பார்வை விஞ்ஞானரீதியானது; அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது. மரணம் என்ற ஒளி(!)யின் பொருட்டே வாழ்வின் பல அம்சங்கள் அர்த்தம் பெறுவதாய் “The Last Night That She Lived” என்ற கவிதையில் கூறுகிறார். மரணம் என்பது முடிவல்ல. காலம், இடம் என்ற வரையறைகளுக்குட்பட்ட மனிதனை, அவற்றைக் கடந்து போகவைக்கும் ஒரு பிரயாணம் என்பதாய் “Because I could not stop for Death” என்ற கவிதையில் மிகுசுகமாகக் கூறுகிறார். இக்கவிதையில், ‘கடந்தோம்’ என்ற வார்த்தை பள்ளிக்கூடம், வயல் இவற்றைக் கடக்கும்போது ஓரிடம் தாண்டி வேறிடம் செல்லுவதாகவும்—mere passing—நேரத்தைச் சுட்டுவதாய் அஸ்தமிக்கும் சூரியனையும் கடப்பதாகச் சொல்லும்போது, இடம், காலம் இவற்றைக்-space & time-கடத்தலாகவும்—transcending என்று அர்த்தபரிமாணம் கொள்வது அற்புதமானது: இதேபோலவே “I Felt a Funeral in My Brain” என்னும் கவிதையும் ஈமக்கிரியையை விவரிப்பதுபோல அதைத்தாண்டிய ஒன்றைச் சொல்கிறது. இவ்விதம் ஆழமான, தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களையும் அநுபவரீதியாகப் புரிந்து கொள்வது—concepts in concrete terms—இவர்கவிதைகளில் உள்ள ஒரு முதிர்ந்த அம்சமாகும். கவிதையில் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் முக்கியமானது. கவனத்திற்குரியது, பல அர்த்தபரிமாணங்களை எடுக்க வல்லது. கவிதை மற்ற வடிவங்களைவிட சுருக்கமாகவும், இறுக்கமாகவும் இருப்பதற்கு இது ஒரு காரணம். எனவே கவிஞன் வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தவன், அதற்கு

உயிர் கொடுப்பவன் இவ்விஷயங்களை எமிலி நன்குணர்ந்தவர் என்பதற்கு அவருடைய எல்லாக் கவிதைகளுமே உதாரணம் என்றாலும் "A word is dead" என்ற கவிதை இவ்விஷயத்தையே கருப்பொருளாகக் கொண்டமைகிறது.

பெரும்பாலும் இவர்கவிதைகளுக்குத் தலைப்புக் கிடையாது. கவிதையின் முதல் வரியே தலைப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தலைப்பிடுதல் கவிதையின் அர்த்தத்தை வரையறுப்பதாகும் என்ற முதிர்ச்சியே தலைப்பிடாததற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். 2000 கவிதைகளுக்குமேல் எழுதியுள்ள இவரின் வாழ்நாளில் 7 கவிதைகளே பிரசுரமாயின. இன்று எமிலி அமெரிக்காவின் முக்கியமான கவிஞர்களுள் - major poet—ஒருவராக மறு

பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அறியப்பட்டவர்.

அட்சய பாத்திரமாய் அர்த்தங்கள் விளையும் இவர் கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்பில் படிப்பது ஒரு இழப்புதான். எனினும் ஓரளவாவது நல்ல கவிதையை இனம் கண்டு கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் ஏழு கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளோம். இவர்கவிதைகளின் பிரதான அம்சங்கள்: (1) ஏமாற்றும் எளிமை (deceiving simplicity), (2) கனமான விஷயங்களையும் உள் அர்த்த பரிமாணங்களோடு எளிமையான முறையில் சொல்கின்ற மொழி ஆளுமை (mastery over the language). இந்த ஆளுமையைத் தமிழில் கொண்டு வரும் முயற்சியில் நான் வெற்றி பெறவில்லாதுமே, கருத்துச் சிதைவு ஏற்படாவண்ணம் முயன்றுள்ளேன்.

1

A word is dead.....

சொல்லப்படும்போதே
சொல்லிறக்கிறது
என்பார் சிலர்
ஆனால் அப்போதுதான் அது
உயிர்க்கிறது
என்பேன் நான்

2

My Life closed twice before its close...

முடலுக்குள் இருமுறை முடியுதென்
வாழ்க்கை

முன்றும் நிகழ்வுக்கு
நித்யம் திரைதூக்குமா என்று
பார்க்க வேண்டும்

புரியப் புரிய வளரும்
இவ்விரண்டும்,
சொர்க்கம்பற்றி நாம்
அறிவதெல்லாம் பிரிவே,
நரகம்பற்றி நாம்
அறியவேண்டி தெல்லாமும் அதுவே.

3

Tell all the truth but tell it slant

எல்லா உண்மைகளையும் சொல்
ஆனால் சாய்வாகச் சொல்
வெற்றி சுற்றிவிடாததாலே வரும்
உண்மையின் மகோன்னத ஆச்சரியங்கள்
நம் நோஞ்சான் மகிழ்ச்சிக்கு
அதி பிரகாசமானவை

மின்னலைக் குழந்தைக்கு விளக்குவது போல்
உண்மை படிப்படியாய் பிரகாசிக்க
வேண்டும்

அல்லால் மனிதன் குருடாவான்.

4

There is a certain slant of light.....

பனிக்காலத்துப் பிற்பகல்களில்,
ஓர் ஒளிச் சாய்விருக்கும்—
தேவாலய ராகங்களின் கனத்தைப்போல்
அது நம்மை அழுத்தும்—

தெய்வீக துன்பம் தருமது—
தழும்புகளிருக்காது,

அக மாற்றங்கள் தரும்.
அர்த்தங்கள் உள்ளிருக்கும்.

கல்விதாண்டிய தது
அது முத்திரை, நிராசை—
காற்றுவழி வந்த
உன்னத வேதனை.

அது வருகையில் நிலம் செவிமடுக்கும்
நிழல்கள் மூச்சடக்கும்
அது போகையில்,
சாவைப் பார்த்த தூரமிருக்கும்.

5

I Felt a Funeral in My Brain.....

என் மூளைக்குள் ஒரு ஈமக்கிரியை—
ஒப்பாரி வைப்போர் இங்குமங்கும்
உணர்ச்சி வற்றும்வரை
நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

மனது மரத்துப்போகும்வரை
டர்ம் மாதிரி ஏதோ அடித்தார்கள்
எல்லாரும் அமர்ந்தபின்

பின் ஒருபெட்டியைத் தூக்கும்
சப்தம் கேட்டது

என் ஆன்மாவின் குறுக்கே கிரீச்சிட்டது—
அதே லெட் சப்பாத்துக்கால்களுடன்
பின் வெளி ஆட ஆரம்பித்தது.

விஸ்தீரணம் முழுமைக்கும் மணிமாதிரி,
என் இருப்பு முழுமையும் செவிமாதிரி,
நானும் அமைதியும் தனிமையில்,
இனம் புரியாதவர்களோடு —

பின் அறிவில் தெறிப்பு விழுந்தது,
நான் கீழேகீழே சென்றேன் —
ஒவ்வொரு முறையும்
ஓர் உலகத்தை இடித்தேன்—
பின் அறிதல் நின்றுபோயிற்று.

6

Because I could not stop for Death...

சாவுக்காக நான் காத்திருக்கமுடியாததால்

அவன் எனக்காக அன்போடு வந்து
நின்றான்—

கேரேஜில் நாங்கள் மட்டும்—
அதோடு சாவின்மையும்

நாங்கள் மெதுவாகச் சென்றோம்—
அவன் அவசரம் அறியான்,
நான் என்
வேலையையும் ஓய்வையும் ஒழித்து வந்தேன்

அவன் தயவுக்காக—
வட்டமாய் சிறுவர் ஜலமிட்டுக்
கொண்டிருந்த
பள்ளியை நாங்கள் கடந்தோம்
உன்னிப்பாய் கவனிக்கும்
கதிர் வயல்களைக் கடந்தோம்—
அஸ்தமிக்கும் சூரியனைக் கடந்தோம்—

அல்லது அவன் எங்களைக் கடந்தான்—
பனி நடுக்கியது ஜில்லென்று
ஏனெனில் நான்
*காஸமரில் கவுனும்
டல்லில் கையணியும் போட்டிருந்தேன்
தரை வீங்கியதுபோல் தோன்றிய ஒரு
வீட்டின்முன் சற்று நிதானித்தோம்—
கூரை தெரியவில்லை,
தரையோடிருந்தது.

நூற்றாண்டுகள் ஆகிவிட்டபோதும்
ஒருநாள் போலுள்ளது
ஆரம்பத்தில் குதிரைகளின் முகங்கள்
நித்யத்தை நோக்கியிருந்தன.

7

The Last Night That She Lived.....

அவள் வாழ்ந்த கடைசி இரவு
சாதாரண இரவு—
சாவைத் தவிர்த்து - இது எங்களுக்கு
தன்மைகளை வித்தியாசமாக்கிற்று.

*காஸமர் Gossemer, டல் (Tulle)

இவை துணியைகளை. இங்கு இவை திருமண உடை.
மரணம் என்பது நித்யத்தோடு மனிதனின் அந்த இணை
வாகக்—celestial marriage—காட்டப்படுகிறது.

மனசுகளில்பட்ட இப்பேரொளியால்
சாய்வெழுத்துக்களில் தெரிந்தது போல்
கடுகளவு விஷயத்தையும் கவனிக்க
ஆரம்பித்தோம்
இதன்முன் கண்டுகொள்ளப்படாத
கடுகளவுகள்

இறப்பவளின் கடைசி அறைக்கும்
இருப்பவரின் நாகைய அறைகளுக்கு
மிடையே
சென்றுவந்த எங்களுக்குள்
ஏற்பட்ட பழி:

ரல்லாரு மிருக்கையில்
இவள்மட்டும் முடியணுமாம் அமைதியாய்:
ஏற்பட்ட பொருமை
கிட்டத்தட்ட நித்யமானது

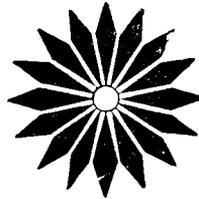
அவள் பிரிகையில் நாங்கள்
காத்திருந்தோம்

அது ஒரு குறுகிய கணம்
ஆன்மாக்கள் திகைப்புற்றிருந்ததால்
நாங்கள் மௌனிகளானோம்
கடைசியில் கணமும் வந்தது

அவள் ஏதோ சொல்ல வந்தாள்,
பின் மறந்துபோனாள்
நீர் நோக்கி வளையும் நாணல்போல்
சிரமங்களின்றி —
ஏற்றுக்கொண்டாள், இறந்துபோனாள்

பின் நாங்கள் — நாங்கள்
முடியைச் சரிசெய்தோம்
தலையை நிமிர்த்தினோம்
பின் பயங்கர அமைதி நிலவியது
எங்கள் நம்பிக்கையை உயிர்த்து.

With the best compliments of :

M. P. VEERAVAGU & CO.

IMPORTERS, GENERAL MERCHANTS, COMMISSION AGENTS & DISTRIBUTORS

15, POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.

Phone : 604

தொலைவும் மீட்பும்

சண்முகம் சிவலிங்கம்

தன்னில் அப்படி ஒரு திடீர் மாற்றம் ஏற்படும் என்று அவன் எதிர் பார்க்கவே இல்லை. அன்று சாயங்கிரம் நிதித் தெண்டலுக்கு போக வேண்டும் என்று காலையில் அறிந்தபோது அவனுக்கு ஓர் அசுசை ஏற்பட்டிருந்தது, உண்மைதான். மதிய மணி அடித் தபின் அவன் சைக்கிளில் ஏறும்வரை இந்த திடீர் முறிவுக்கு அவன் உட்பட்டிருக்கவில்லை. அலுவலகத்தைக் கடக்கும்போது ஜெபேர்ஸ், ஒரு பெரிய புதினத்தை எகத்தாளமாக கூறுவது போல சொன்னான்;

“தெரியுமா..... Staff meeting at 1-30 Then House meeting, Then P. T. practice. Then Sports practice, இதுக்கிடையில் Collection, ஒரே ரகனையாகத்தான்கிடக்கு”

ஜெபேர்ஸின் கடைசித் தொனியில் அலுப்புத் தோய்ந்திருந்தது. ஜெபேர்ஸ் அப்படி அலுப்படையக் கூடிய ஆளில்லை. ஆனாலும் இவனுக்கு அப்படித்தான் பட்டது ஏதோ ஒரு சுற்றிச் சுழல்கின்ற சூறாவளியில் தான் அகப்படப் போவதைப் போல் ஒரு முன்னெச்சரிக்கை உணர்வு கொண்டான். கடந்த ஒரு வாரகாலமாக தன்னந்தனியாக ஒரு பரீட்சையை முப்பத்திரண்டு வகுப்புகளுக்கு, முன்னூற்றி இருபது பாடங்களுக்கு அவன் நடத்திக் களைத்த பரபரப்பும் அவதியும் முன்னின்றது. அதைவிடவும் ஒரு பெரிய பரபரப்பும் அவதியும் தன்னைக் காத்துநிற்கின்றதென்ற ஓர் அச்சம் அவனை மேற்கொண்டது போலிருந்தது. இரும்பு கேற்றைக் கடக்கும் போது ‘இன்று பின்னரம் இந்த கேற்றைச் கடக்க வேண்டாம்’ என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

விட்டுக்கு வந்ததும் அந்த முடிவு மேலும்

உறுதியாகிவிட்டது. அடுத்த நாள் காலையில் போகலாம் என்றுதான் நினைத்திருந்தான். ஆனால் அடுத்தநாள் காலையில் அந்தப் பயங்கரச்சூறாவளியில் இருந்தும் தான் தப்பிக் கொள்ளவேண்டுமே, என்ற முனைப்பு ஏற்பட்டது. அதை ஒரு சூறாவளி என நினைப்பது பொருத்தமில்லை என்றும் அவனுக்குப் பட்டது, அது ஒரு புழுதிப் படலத்தின் பெரும் சுழற்சி. அந்தப் புழுதிப்புயலில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு மென்மேலும் அவனைக் கவ்வியது. அப்படியே இரண்டு முன்று நாள் கழிந்தன.

மெல்ல மெல்ல அந்த தூசுப்படலம் அமர்வதுபோல் தோன்றியது.

காலையில் குளித்து சாப்பிட்ட பின் முன் கூடத்துக் கதிரையில், அப்படியே பகல்வரையும் உட்கார்ந்து யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அல்லது யோசனைகளே இல்லாமல் தன்னைக் களைந்துகொண்டிருந்தான். மத்தியானங்களில் கட்டிலில் புரண்டு முகட்டையே வெறித்துப்பார்த்தபடி கிடந்தான்.

பாடசாலையின் அந்த வரண்ட புற்கள் தெரிந்தன. அந்த வரண்ட புற்களைவிடவும், அவற்றிடையே குறுக்கிடும் ஒற்றையடிப்பாதைகளும், நீர் ஓடி வார்த்த சுவடுகளும், தான் அவனை அதிகம் உறுத்தின. அந்த அலமரங்களின் குளிர் நிழல், இருண்டதோப்பின் நுழைவாயில் எனப் பிரமையுற்றான். அந்த நீண்ட கொரிடோர்களும், நெடுந்தொடரான தூண்களும்— நீண்ட நெடுந்தொடர்— என அவன் நினைப்பதே ஒரு பீதியுற்ற அத்திரமைதான், அவை எல்லாம் சேர்ந்து

அவனுக்கு அந்நியமாக தோன்றின: அல்லது அவனை அந்நியப்படுத்தின:

அவன் அங்கு போக முன்பு அந்த 'மனிதர்களும்' அந்தப்பிள்ளைகளும் அப்படித் தான் நடமாடியிருப்பார்கள். அவன் வந்த பின்புதான் அவர்கள் இப்படிப் பார்க்கிறார்கள். இப்படிச் சிரிக்கிறார்கள், இப்படி நடக்கிறார்கள், என்று ஒரு எண்ணம், இவனை அறியாமலேயே இவனுக்குள் புகுந்திருக்குமோ? முன்பு இருந்தது போலவே இப்போது எல்லாம் நடைபெறுகிறது. இந்த நடைமுறையில் இவனும் பத்துடன் பதினென்றாக, அமிழ்ந்திக் கலந்து, அரவம் அற்று. அடையாளம் அற்றுப் போக வேண்டியது தானா? இவனுக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசமில்லையா? அவர்களிலிருந்து இவன் தனியாக இரண்டு துளிர் துளிர்ந்து, எல்லோரையும் இன்னொரு திசைக்கு இட்டுச் செல்ல இவ்வையறியாமலே எண்ணுகிறானா? அதற்கு எவ்வளவு பரபரப்பான ஆர்வமும் முனைப்பும் முயற்சியும், இவனை இப்போது எங்கு கொண்டு தள்ளியிருக்கிறது? இவனிலுள்ள இவன் எங்கே கொலைந்து விட்டதைப் போலிருக்கிறது. அந்தத் தூசுப்படலத்துள், இவனும் ஒரு தூசாக, - இவனுடைய தூசைக் கூடக் காணவில்லையே; ஆள்மாறி அடைமே இல்லாமல் டோய் விட்டதே - அவன் எங்கே? அவன் எங்கே? -

“அவரவர் தனித்தன்மையும் அவரவர் ஸ்தாபனத் தொடர்பும்”...

முகட்டை வெறித்தபடி கடலில் கிடந்த அவனது வாய் முணுமுணுக்கிறது அங்குள்ள அநேகருக்கு அந்தத் தொடைசல் விகிதசமமாகத்தான் இருக்கிறது. தலைக்கும் இருக்கிறது; வாலுக்குமிருக்கிறது. இவன் மட்டுந்தான் ஒரு கூட்டிலிருந்து இன்னுமொரு கூட்டுக்கு விகிரமாதித்தன் ஆகிறான். Track மாறி ஓடுகிறான். எங்கெங்கோ போய்த் தொலைந்துவிட்டு இப்போது தன்னை, தான் இருப்பைத் தேடுகிறான்.

நான்காம் நாள் ஐந்தாம் நாள் கூட அவன் அந்த இரும்புக்கேற்றைக் கடப்ப

தற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. வெறுமனே யோசித்துக்கொண்டு - அல்லது யோசனையைக் களைந்து கொண்டு இருப்பதற்குப் பதிலாக அப்போது மெல்ல வாசிக்கத் தொடங்கினான் ஒரு பக்கத்தை வாசிப்பதற்கு ஒரு யுகம் தேவை போல் தோன்றியது. முன்பு வாசியாமல், 'நேரமில்லை' என்ற தோரணையில் எங்கெங்கோ மூலைகளில் ஒதுக்கிய நாவல் களையெல்லாம் எடுத்துத் தூசுதட்டி வாசித்தான். தன்னுடைய கவிதைகளை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்தான். சிலவற்றை வாய் விட்டு வாசித்தான்.

“விண்வெளியில் உதிர்ந்துள்ள இவ்வெள்ளிப் பூக்கள் மீது யான் அடிவைத்து நடக்கின்ற போதில் என்ன இவன் அடிகென்று இவன் வியந்து கொள்ளும் இனிய பொற் காலமொன்று வந்திடுமோ - அல்லால்”

அதற்குமேல் அவன் அதை வாசிக்கவில்லை. தான் முன்பு எழுதி மீண்டும் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று விட்ட நாவலை எடுத்து ஒழுங்காகப் படித்துப் பார்த்தான். தன்னை இலக்கியத்துள் என்றும் ஈர்த்துவிடுகின்ற சக்தி நிச்சயமாக அந்த 'நான்கு ஆண்டுகளுக்கு' உண்டு என்பதை உறுதியாக உணர்ந்தான். தான் சற்றுத் தேறி வருவதாக, தன் பழைய இருப்பு நிலைக்கு மெல்ல மெல்லத் திரும்புவதாக அவனுக்குப் பட்டது; உண்மையில் இந்த நான்கைந்து நாட்களும் அவன் சுகயீனமாகத்தான் இருந்தானா?

ஒரு வாரம் சழித்த அவன் மீண்டும் அந்த இரும்புக்கேற்றைக் கடப்பதற்குத் துணிவு பெற்றான். இரும்புக் கேற் வழக்கம் போல் திறந்தே கிடந்தது. எதிரே அந்த வரண்ட புற்களும், நீர் வார்த்து ஓடிய சுவடுகளும் ஒற்றையடிப் பாதையின் தேய்வுகளும், அவன் நெஞ்சைக் கரிக்கத்தான் செய்தது. எனினும் அவனுக்கு இப்போது நேரமும் உணர்வும் சற்று விசாலிப்பகத் தோன்றியது வெயில் கொளுத்தியது. கன்ரீனில் போய் அமர்ந்து அந்த வெயிலில்

அமர்க்களப்படும் அந்த பிரமாண்டமான உடற்பயிற்சி ஒத்திகையைக் கவனித்தான். ஒருவாரத்துக்கு முந்தி என்றால் அவனும் அந்த வெயிலில் நின்று அமர்க்களப்பட்டிருப்பான். இப்போது சற்றுத் தூரத்தில் நின்று பார்க்கும் மனச் சுதந்திரம் கிடைத்திருப்பதையிட்டும் பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டான்.

பிள்ளைகள் அனாவசியமாக நின்று வெயிலுக்குள் வாடுவதாக அவனுக்குப் பட்டது. ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு என்றால் இந்த வெயிலும் ஒரு வெயிலா என்று அவன் அந்த பிள்ளைகளிடமே கேட்டிருப்பான். பிள்ளைகள் நிலத்தில் அமர்ந்து, படுத்துப்புரண்டு, அப்பியாசம் செய்யும் போதெல்லாம் அவர்களுடைய உடைகள் அழுக்கடைகிறதே என அவஸ்தையுற்றான். ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு என்றால், இந்த அமர்க்களத்தினால் தன் ஒரே உடை ஒன்றுக்கும் உதவாமல் போகிறதே என்று எந்தப் பிள்ளையாவது நினைக்கிறது என இவன் நினைத்தாலும், அந்தப் பிள்ளையின் முதுகில் இரண்டு வைக்கத் தவறியிருக்கமாட்டான். “பாடசாலைதான் பெரிது. நீயும்ல்ல, உன் உடையும்ல்ல” என்று கர்ச்சனை புரிந்திருப்பான். அதிரும் ஆசிரியர்களும் ஒரு மரணப்பலியின் புரோகிதர்களாக நின்று மாணவர்களிடையே புரியும் அட்டகாசம் அவனுக்கு இப்போது விரசமாய்ப்பட்டது. இந்தப் பாடெல்லாம் எதற்காக? ஒரு ஐந்து நிமிஷ நேரக் கண்காட்சிக்காக— அதனால் பெறும் ஓர் அற்புதப் பாராட்டுக்காக. அதற்காக இந்த அகோரவெயிலில் அந்தப் பிஞ்சு முகங்கள் எவ்வளவு கருகிப் போகின்றன. என்ன இது? இவன் ஏன் இப்படி சிந்திக்கின்றான். இவன் anti-establishment ஆகி விட்டானா? அவனுக்கே அவனை நம்ப முடியவில்லை.

அந்த மாணவத் தலைவியைக் கவனித்தான் அவன் கவனித்தானா, அல்லது அவனுடைய கவனத்தை அவள் ஈர்த்தாளா! எல்லாருடைய கவனத்தையுந்தான் அவள் ஈர்த்தாள். அவள் ஓர் அற்புதமான பெண் என்று முன்பு அவன் யாரிடமோ சொன்னதாகத் தனைவு. ஏன் சொன்னான் என்பதை மறந்து

விட்டான். அவளை இப்போது பார்க்க அவனுக்கு எரிச்சல்தான் உண்டானது. இவள் என்ன கைகளை உயர்த்துவதும் அமர்த்துவதும்? குனிவதும் நிமிர்வதும்? அவள் என்ன பெரிய இசைக் கச்சேரியா நடத்துகிறாள்? இவளுக்கு ஏன் இவ்வளவு துடிப்பும் சுறுசுறுப்பும் துள்ளலும் மல்லலும், பேய்ப் பெட்டை அந்தத் துடிப்புக்கும் துள்ளலுக்கும் இவளுடைய பிற்கால வாழ்வுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நாளைக்கு இவள் ஒருவனைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு உப்புக்கும் புளிக்கும் திண்டாடும் போது அந்த உடற்பயிற்சிச் சாகஸங்கள் வெறும் கானலாய் கனவாய்த் தெரியாதா?

இவளை நினைக்க அவள் நினைவுக்கு வருகிறாள் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவள்— கவிந்த பெரிய இமைகளும்— சற்று மிதப்பான பற்களும் ‘அம்மனின் வெண்கலச் சிலை’ போல அவள் நிஷ்களங்கமாக அவன் மனவெளியில் இன்னும் ரூபிதமாகிக்கொண்டே இருக்கிறாள்— ‘அவன் எழுதிய வரிகள்— அவளும்’ அவர்களும்— ‘கடற்கரையில் பூத்த வில்லிப் புஷ்பங்கள்’— ‘இனைய சிவப்பு அரும் புகளில் இலைமறையும் ரோஜாக்கள்’— பளபளவென்ற சிவப்புநிறப் பரல்கல்லில் ஓடும் நீர்த் தளம்பல்கள்— ஓ! அந்த ஊதாமையில் உதிர்ந்த கோணல் எழுத்துகள். அந்தபேமத் உவையின்— அந்த நீளமான சிகரெட்டின் நெடுங்கோட்டு வெண்புகை கரையல்கள்— அந்த மார்கழிக்குளிரி இரவுகள்— கரையிருந்து மடிநோக்கி மீளும் அந்தக்கடலலைகள். அவனையும் அவர்களையும் நினைக்கால் இப்போதும் இவன் முகத்தில் ஊரும் நகச்சூடு, இவனையும் இவர்களையும் நினைக்கும் போது ஏன் ஏற்படுவதில்லை? இவன் மரத்துப்போய் விட்டானா? அல்லது அவர்கள் மரத்துப்போய்விட்டார்களா?

அவனுடைய வாய் மீண்டும் முணுமுணுக்கிறது.

“அவரவர் தனித்தன்மையும், அவரவர் ஸ்தாபனத் தொடர்புகளும்—”
பாவம் இவளும், இவர்களும் எல்லோரும் ஸ்தாபனமயப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்களா?

அவனுடைய முகம் ‘குப்’பென்று வியர்க்கிறது. சிகரெட்டை ஊதி ஊதிப் புகையைத் தள்ளுகிறாள்— அந்தப் பற்கள் வரண்டு தெரிகின்றன. அந்த ஒற்றையடிப்பாதைகள் குறுக்கறுக்கின்றன. நீர் ஓடி வார்த்த அந்தச் சுவடுகள் அவன் நெஞ்சைக் கரிக்கின்றன.

நீலவும் ஒரு வழிப்போக்கனும்

சண்முகம் சிவலிங்கம்

நிலவே,

இந்த வழிப்போக்கனும்
உன்னைக் காண்கிறான்
நீ அவனைக் காண்கிறாயா?

நிலவே,

நீ உயரத்தில்,
வானத்தில், இருக்கிறாய்.
அகண்டமான வானத்தின் நடுவே
அமர்ந்திருக்கிறாய்.
உனது தண்ணொளி
எங்கும் தழைகிறது
ஒரு ஓரத்திலிருந்து
இந்த வழிப்போக்கன்
உன்னைக் காண்கிறான்.

உனது

வெள்ளி ஓரவிளிம்பின்
இமைப்புக்குள்
இந்தச்
சின்ன மனிதன் தெலிகிறானா?
நீ இந்த வழிப்போக்கனைக் காண்கிறாயா?

நீ அமர்ந்துள்ளாய்,

நிறைவாகத் ததும்புகிறாய்.
உன் நிறைவுக்கு
இவன் உவமை தேடுகிறான்.
உன்னையும்

இவன் கிக்கிலிக் கொட்டை
என்று எண்ணினானா?

கிக்கிலிக் கொட்டையை கிலுக்கிப்

பார்த்தால்

சத்தம் கேட்கும்.

அந்தச் சத்தம்தான்

இவனுக்கு சந்தோஷமளித்ததா?
சத்தம்

கிக்கிலிக் கொட்டைக்கு உள்ளமைக்கு
சான்று என இவன் நினைத்தானா?

அதே சத்தம்,

அதனுள் இருக்கும்

வெற்றிடத்திற்கு சாட்சி என்று
இவன் ஏன் உணரவில்லை

நீயோ நிறைந்திருக்கின்றாய்

இவன் இன்று வந்தவன்

இவன் வரமுன்னரே

நீ நிரம்பி இருக்கின்றாய்.

நிரம்பி இருப்பது கிலுங்காது அல்லவா?

அது அடக்கமானது அல்ல.

நிறைவு.

உன் நிறைவைக் கண்டு

இவன் திகைக்கிறான்.

தன் கிக்கிலிக் கொட்டையை

கிலுக்கிப் பார்க்கும்

குற்றத்திற்காக முகங்கோள்

ஒதுங்குகிறான்.

அந்த இலைகளின் இருளில்,

இந்தப் புதர்களின் மறைவில்

இவன் ஒதுங்கி ஒதுங்கி நடக்கின்றான்.

நிலவே,

நீ இந்த வழிப்போக்கனைக் காண்கிறாயா?

உனது வெள்ளி விளிம்பின் அமைப்புக்குள்

இந்தச்

சின்ன மனிதனும் தெரிகின்றானா?

முற்போக்குக் கலை-இலக்கியக் கண்ணோட்டம் தொடர்பாகச் சில வரிகள்

சி. சிவசேகரம்

கலை—இலக்கியப் படைப்புக்கள் மூலம் சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரமுடியும் என்ற பிரமை எனக்கில்லை. ஆயினும் சமுதாயப்புரட்சியிலும் புதிய சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பும் பணியிலும் கலை-இலக்கியப் படைப்புக்களின் பங்கின் முக்கியத்துவத்தை நான் மறுக்கவில்லை. கலையும் இலக்கியமும் அரசியல் பிரசாரத்தைச் செய்தால் அவற்றின் கலைத்தன்மை கெட்டுவிடும் என்கிற வாதம் கலையையும் இலக்கியத்தையும் வாழ்க்கையினின்றே பிரிக்கும் தன்மையுடையது. ஒரு கலைஞனது சமுதாய உணர்வு தவிர்க்கமுடியாமல் அவனது கலைப்படைப்புக்களையும் ஊடுருவி நிற்கும். சமுதாய வாழ்க்கையினின்று பிரிந்துநிற்பவர்கள் தான் கலைஞர்கள் என்ற கருத்து எனக்கு உடன்பாடாக இல்லை. சமுதாய உணர்வற்ற கலை ஒரு வகையில் மலட்டுத்தனமானது என்று கருதுகிறேன். அதே சமயம் முழுக்க முழுக்க அரசியல் அளவுகோல்களையே உபயோகித்துக் கலை—இலக்கியப் படைப்புக்களை மதிப்பிடுவதும், கோஷங்களையும் கூப்பாடுகளையும் கோமாளிக் கூத்துக்களையும் கொண்டாடிப் புகழ்வதும் எந்த வகையிலும் முற்போக்கு அரசியல் ஆகாது.

கலை—இலக்கியப் படைப்புக்களது அழகியல் அளவுகோல்கள் சமுதாய அடிப்படையிலும் வர்க்க அடிப்படையிலும் அமைந்தவை என்னும் வாதம் பகுதி உண்மை (பகுதி மட்டுமே!) காலவளர்ச்சியில் வெவ்வேறு கலை—இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றி மறைகின்றன; மாற்றங்கட்குள்ளாகின்றன. ஆகவே அம்மாற்றங்களையும் புதியனவற்றின் தோற்றத்தையும் ஒட்டிய மாற்றம் அழகியல்

கண்ணோட்டங்களில் இல்லாமற் போகாது. ஆனாலும் அழகியல் சார்ந்த சில பண்புகள் அடிப்படையானவை. பல சமயங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலை வடிவங்கட்குப் பொருந்துபவை. சில அழகியல் தராதரங்கள் குறிப்பிட்ட கலைவடிவங்கட்கு உரியன. அவை குறிப்பான ஒரு கலைவடிவத்துடைய 'இலக்கணத்துடன்' சேர்த்து நோக்கற்குரியன. ஒரு கலைவடிவம் எவ்வகை விஷயங்களை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை ஒட்டிய குறிப்பான அம்சங்கள் போக மனிதனது சமுதாயச் சூழ்நிலை காரணமாக அழகு பற்றிய கண்ணோட்டங்கள் வேறுபடலாம். ஆனாலும் இந்த மாறுதல்களும் வேறுபாடுகளும் தொடர்ச்சியும் தொடர்புமில்லாதவை அல்ல. முற்றிலும் முரணான விஷயங்களைக் குறிப்பனவும் அல்ல. அயற்கலாசாரம் ஒன்று நமக்குப் பரிச்சயமில்லாத போதிலும் கூட நம்மால் அதுசார்ந்த கலைப்படைப்புக்களில் உள்ள அழகை, ஆழ்ந்து ரசிக்கமுடியா விட்டாலும், உணர்வாவது சாத்தியமாகிறது. மனிதனது உணர்வு நீண்டகால மனித அனுபவத்தின் அடைப்படையில் உருவான ஒன்று. மனித உணர்வில் உள்ள வேறுபாடுகள் மனித உணர்வின் அடிப்படையான ஒரு மையை நிராகரிப்பன அல்ல. மனித வாழ்வின் பல வேறு அம்சங்களிலும் இத்தகைய ஒரு மையும் வேறுபாடும் காணப்படுகின்றன. வேறுபாடுகளுக்குக் காரணங்கள் ஆரோக்கியமான பன்முக வளர்ச்சியாகவும் இருக்கலாம், அல்லது விகாரங்களாகவும் இருக்கலாம், அல்லது தேக்கமும் தேய்வுமாகவும் இருக்கலாம். இவற்றை இனங்காணுவது ஒவ்வொருவரதும் கண்ணோட்டத்தைப் பொறுத்தது. கிறுக்கலுக்கும் நவீன ஒளி

யத்துக்கும் வேறுபாடு தெரியாமலும் பிதற்றலுக்கும் (புதுக் ?) கவிதைக்கும் வேறுபாடு இல்லாதது போலும் ஏற்படக் காரணத்தின் ஒருபகுதி படைப்புக்களின் விபரீதமான விகாரங்களால் இருக்கலாம், இன்னொரு பகுதி பரிச்சயமின்மையால் இருக்கலாம். (நிஜத்துக்கும் போலிக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை அறிவது எப்போதும் எளிதல்ல.) ஆனாலும் மனிதனுடைய அனுபவங்களின் பெருக்கம் தவிர்க்கமுடியாதவாறு புதிய கலைவடிவங்களது தோற்றங்கட்கு வழி வகுக்கிறது. பழைய வடிவங்கள் சில மாற்றங்கட்கும் விருத்திக்கும் உட்படுகின்றன. சில அழிவுகாண்கின்றன. புதியன யாவுமே நீடித்திருப்பனவும் அல்ல. முற்போக்கு இயக்கத்திற்கு எவையெவை அவசியமானவை என்ற கேள்விக்கு ஏட்டுச் சுரைக்காய் மறுமொழிகள் இல்லை. சமுதாய நடைமுறையும் பிரயோக முமேசரி—பிழைகளையும் நல்லவை—கெட்டவைகளையும் தீர்மானிக்கின்றன.

முற்போக்குக் கலை—இலக்கியம் வெகு ஜனங்களுக்கானது என்ற வாதம் கொச்சைப்படுத்தப் படுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். மிகச் சிறுபான்மையினரே ரசிக்கத்தக்க கலை வடிவங்களையும், சில பழைய கலை வடிவங்களையும், பல அந்நியப் படைப்புக்களையும் கண்முடித்தனமாகத் தாக்கிய தவறுகள் கலாச்சாரப்புரட்சியின் போது சீனாவில் நடந்திருக்கின்றன (சீனக் கலாச்சாரப்புரட்சியில் நேர்ந்த தவறுகளில், என் அபிப்பிராயத்தில், கலை—இலக்கியம் பற்றியவையே மிகவும் மோசமானவை. இவற்றுக்கும் கலை—இலக்கியம் பற்றிய மாஓவின் கருத்துக்கட்கும் எதுவித உடன்பாடும் இல்லை. நம்மூரில் உள்ள சிலர் இன்னும் அந்தத் தவறான கருத்துக்களின் தாக்கத்தினின்று மீண்டதாகத் தெரியவில்லை !)

முதலாளித்துவத்தின் கீழ், முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் காரணமாக, மனித இனம் சாதிக்க முடிந்த பலவற்றை சோசலிசம் நிராகரிக்க முடியாது. கலை—இலக்கியத்துறையில் முதலாளித்துவத்தின் வருகை ஏற்படுத்திய பிரமிக்கத்தக்க

சாதனைகளை யாரும் புறக்கணிக்க முடியாது. அதே முதலாளித்துவம் இன்று தன் சீர்குலைவில் கலை—இலக்கியத்துறையில் ஏற்படுத்தும் சீரழிவையும் மறுக்க முடியாது. கலைப் படைப்புக்களையும் சாதனைகளையும் கலைஞர்களையும் வியாபாரப் பண்டங்களாக முதலாளித்துவ சமுதாயம் மாற்றுவது போக, மனிதனின் பலவீனங்களை எல்லாம் பணமாக்கும் தேவைக்காகக் கலையைக் கேவலப்படுத்தி வருகிறது. ஆனாலும் இத்தனையும் மீறி நல்ல ரசனையும், நேர்மையான விமர்சனமும் கணிசமான அளவில் வாழாமல் இல்லை. இதற்குக் காரணம் அங்கு காலங்காலமாக உருவாகி வளர்ந்த சில நல்ல மரபுகள் இன்னும் அழியாமை எனலாம். (மன்னிக்கவும். நம்முரைப் பற்றிப் பேசவில்லை).

சோசலிச சமுதாயம், முதலாளித்துவ வளர்ச்சி தந்த கலைவடிவங்களில் பலவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது. சிலவற்றை நிராகரிக்கிறது. அது மட்டுமன்றிப் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களைப் பேணுவதில் முதலாளித்துவத்தை விட சோசலிச சமுதாயம் கூடிய வெற்றி கண்டிருக்கிறது. வடிவங்கள் ஒருபுறமிருக்க, முதலாளித்துவ நிலமான்ய சமுதாயச் சிந்தனையைப்பிரதிபலிக்கும் கலைப் படைப்புகள் கூட (எல்லாமே என்றோ பெரும் பாலானவை என்றோ நான் சொல்லவில்லை) ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. சோசலிச சமுதாயம் உற்பத்தி உறவின் அடிப்படையில் முன்னைய சமுதாயங்களினின்று முற்றாக வேறுபட்டு நின்றாலும் முன்னைய சமுதாயங்களுடன் வரலாற்றுத் தொடர்புடைய, அவற்றின் சரித்திர வளர்ச்சியின் விளைவான ஒரு சமுதாயம் மானுடத்தின் நீண்ட கால வளர்ச்சியின் சாதனைகளை, அவற்றின் குறைபாடுகள் எத்தனையாய் இருந்தபோதும், புதிய சமுதாயங்கள் பயன்படுத்தித்தான் முன் செல்கின்றன. சோசலிசத்தின் கீழ் பூரணமான கருத்துச் சுதந்திரம் இல்லை என்பது உண்மை. வர்க்க சமுதாயத்தில் எங்குமே பூரணமான கருத்துச் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. சோசலிச சமுதாயத்தில் உள்ளது பாட்டாளி வர்க்க அதிகாரம் ஆகவே சிலவிதமான கருத்துக்களுக்கும் சிந்தனைப் போக்குக்கட்கும் சுதந்திரம் இராது.

(முதலாளித்துவத்தின் கீழ் உள்ள 'சுதந்திரம்' பற்றிய பிரமைகள் காலத்துக்குக் காலம் கலைவதைச் 'சுதந்திரப்பறவைகள்' கலபமாக மறந்து விடுகின்றன) கலை - இலக்கிய அரசியல் விஷயங்களில் உள்ள சுதந்திரங்கட்கு உள்ள வரையறைகள் சமகால தேசிய, உலக நிலைமைகளால் ஒருபுறமும், வரலாற்று அனுபவங்களாலும் அரசியல் சித்தாந்தத்தாலும் மறுபுறமும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. நடைமுறையின் போக்கில் சரி - பிழைகள் தெரிகின்றன. தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டு சமுதாயம் முன்செல்ல முன்கிறது. ஒரு சோசலிச சமுதாயத்தில் நடப்பது எல்லாமே சரி என்று வாதிப்பவர்கள் சோசலிசத்தின் நண்பர்களும் அல்ல. பிழைகளை எல்லாம் பெரிதுபடுத்தி 'இதோபார், இதோபார்' என்று குதிப்பவர்கள் ஒன்றும் பெரிய நேர்மையாளர்களும் அல்ல.

பாட்டாளி வர்க்க அதிகாரத்தில் படைப்பிலக்கியங்களிலும் கலைகளிலும் அரசியல் உள்ளடக்கத்திற்கு அழுத்தம் தெரிவிக்கப்படுவது உண்மை. அது தவறென்று நான்கருதவும் இல்லை. உடன்பாடற்ற சில பல கருத்துக்கள், சில வரையறைகட்குள், வரவேற்கப்படுகின்றன அல்லது சகித்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இதுவும், எல்லைகள் பற்றிய அபிப்பிராய பேதம் போக, வரவேற்பிற்குரியது. ஆனாலும் கலை - இலக்கியப் படைப்புகளில் அழகியல் பற்றிய அளவுகோல்கள் சோசலிசத்தின் கீழ் தூக்கி எறியப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு கலை வடிவத்துக்கும் உரிய அளவுகோல்கள், அக்கலைவடிவத்தில் அடிப்படை மாற்றம் இல்லாதவரை, பெரும்பாலும், உள்ளபடியே பேணப்படுகின்றன. "இது பாட்டாளி வர்க்கக் கலை. ஆகவே பரத நாட்டியம் வேண்டாம், கர்நாடக சங்கீதம் வேண்டாம்." என்பதோ "அப்படியே இருந்தாலும் நிலமாண்ய சமுதாயத் தராதரங்கள் வேண்டாம். நாங்கள் குதிப்பதுதான் நடனம் குளறுவதுதான் சங்கீதம். அதை ரசிப்பதுதான் புரட்சி" என்கிறமாதிரி வாதங்கள் எல்லாம் நம் மண்வாசனைக்கே உரிய விஷயங்கள்.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பில், அதன் கோணல் வளர்ச்சியில் பல விகாரங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பரந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களின் ரசனை மட்டுமின்றி நடுத்தர வர்க்கத்தின் ரசனைகூட இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. புரட்சிகர இயக்கம் தன் கருத்துக்களைப் பிரச்சாரம் செய்ய சகல சாதனங்களையும் பயன்படுத்துவது அவசியம். பரந்துபட்ட மக்களுக்கு விளங்கக் கூடிய கலை வடிவங்களை (அவை எவ்வளவு தாழ்ந்த நிலையினவாய் இருந்தாலும்) உபயோகிப்பது ஒன்றும் பாவகாரியமில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு இதற்குமேல் விளங்காது என்று அவர்களது கலாரசனையைக் கோஷங்களுக்குள் சிறைப்படுத்துவது எந்தவகையிலும் முற்போக்கான காரியமும் இல்லை.

பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு இன்னின்ன கலைவடிவங்கள்தான் தேவை என்று முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கும் நிலைமை யாருக்கும் இல்லை. காலமும் நடைமுறையுமே இவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஆனாலும் தெளிவான நோக்கும் பரிசோதனையில் ஈடுபடும் துணிவும் இல்லாமல், அதைவிட முக்கியமாக, நேர்மையாக விமர்சிக்கவும் விமர்சனத்துக்கு முகங்கொடுக்கவும் மனவலிமை இல்லாமல் புரட்சிகர கலை - இலக்கியம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது.

மேற்கிலிருந்து வந்த மாக்ஸியத்தையும், விஞ்ஞானத்தையும், இன்னும் பலவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நமக்குப் புரட்சிகர நாடகம் மட்டும் நம் நாட்டுக் கூத்தின் அடிப்படையிலே கட்டி எழுப்பப்படவேண்டும் என்றால் அது முக்கிற்கும் விரல் நுனிக்கும் இடையிலான தூரத்தைச் சிறிதாக்கும் விஷயம் தான். நம் பசரம்பரிய கலைகளைப் பேணுவது ஒரு விஷயம் - ஆனால் அதுவே தான் ஜனங்களுக்குப் புரியும் என்று வாதிப்பது வேறுவிஷயம் நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நம் கலாசாரம் அதன் சமுதாயத்தளத்தின் பலவீனம் காரணமாக அதனினும் வலிய சமுதாய - பொருளாதார - அரசியல் பின்னணியையுடைய மேலைநாட்டுக் கலாசாரத்துக்கு வளைந்து கொடுத்து வருகிறது.

ஆங்கிலேயர் மூலம் ஊடுருவிய மேலைக் கலாசாரத்தாக்கம் சர்வதேச நிலவரங்கள் காரணமாக இன்னும் இன்னும் வலிமையுடன் ஊடுருவி வருகிறது. யாவுமே நல்லதும் கெட்டதும் சேர்ந்தேதான் வருகின்றன. காலனித்துவத்தின் தீமையினூடேதான் நமக்கு நவீன சிந்தனைகளுடனான உறவு சாத்தியமானது (இதனால் காலனித்துவம் வாழ்க என்று போற்றவும் வேண்டாம். அது வந்திராவிட்டால் என்ன நடந்திருக்கும் என்று கனவு காணவும் வேண்டாம்.) யதார்த்த நிலைகள் நம் முன் விஸ்வரூபமெடுத்து நிற்கின்றன. கலை - இலக்கியப் படைப்புக்கள் மூலம் வெகுஜனங்களிடையே அரசியல் வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான சகல வடிவங்களையும் துணிவுடன் பயன்படுத்த நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். குறுகிய தேசிய வாதத்துக்கும் பழமைபேணல் வாதத்திற்கும் முற்போக்கு என்ற பேரில் முக்காடுபோட்டு முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துவதால் அதிகம் பயன் இராது. நல்லதை எங்கு கண்டாலும் எடுத்துப் பயன்படுத்துவதால் நம்முடைய பாரம்பரியம் மாசுபட்டுப்போகாது. மாறாக, நமது பரம்பரைக்கு நம்முடையதினும் வலிய ஒரு பாரம்பரியத்தை நாங்கள் கொடுப்போம்.

நம் கண்முன்னே நடக்கும் கலாசாரச் சீரழிவு நமக்குத் தெரியாமல் இல்லை. வீட்டுக்கு வீடு வீணையும் பரதமும் கற்பித்து அரங்கேற்றத்துடன் மூட்டைகட்டும் நமது நடுத்தர வர்க்கக் கலாசார வறுமைக்கு வேறு யாரையும் பழிசொல்லிப் பயன் இல்லை. 'குடும்பத் தலைவனுக்கு' பதிலாக 'குத்து விளக்கு' படமும் இந்திய சினிமாப் பாட்டுக்குப் பதிலாக 'ஈழத்துப் பொப்ப' இசை (?) யும் இந்தியப் பத்திரிகைக் குப்பைகட்டுப் பதிலாக ஈழத்துக் குப்பைகளும் இன்றுள்ள புறநிலைகள். நம்முடைய கலை - இலக்கியத்துறையில் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலைக்குப் பெரும் அவசியம் இருக்கிறது; ஜனங்களுக்கு விளங்கக்கூடிய விதத்தில் கலை - இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் அரசியல் பிரசாரம் செய்வதில் ஒரு தவறும் இல்லை. என்றாலும் அதே

சமயம் அவர்களது ரசனையின் தரத்தை உயர்த்தவும் முயற்சிக்க வேண்டும். பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு கலைவடிவத்துக்கும் உரிய அழகியல் தராதரங்கள் பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சூழ்நிலையின் நிர் பந்தங்கள் காரணமாக குறைகளைக் காலப்போக்கிற் திருத்த வேண்டுமேதவிர அவை குறைகள் அல்ல அவைதான் புரட்சி அழகியல் லக்ஷணங்கள் என்று வாதிப்பது கலைக்கும் நல்லதல்ல அரசியலிலும் நல்ல பயன் தருவதல்ல சினிமா மெட்டில் அமைந்த இயக்கப் பாடல்களைத் தமிழரசுக் கட்சி 1957 வாக்கில் பயன்படுத்தியதுபோல 1968 வாக்கில் சில இடதுசாரிகள் பயன்படுத்தினர். அது ஓரளவு பயன் தந்தது என்பதும் உண்மை. ஆனால் அதுவேதான் மக்கள் கலை என்று சிலர் புகழ்மலை சூட்டியதுதான் எனக்கு வயிற்றைக் குமட்டியது. உழைக்கும் மக்களது கலா ரசனை இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் அதிகம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஆனால் அவர்கட்கு இவ்வளவுதான் விளங்கும். இதற்குமேல் வேண்டாம் என்று நினைப்பவர்கள் யாருமே மக்களுக்கு எதுவுமே அதிகம் விளங்குவதை விரும்புவார்களோ தெரியாது. நமது கலாசாரச் சீரழிவிருந்து சிறிதளவாவது மீள யாராவது ஏதாவது செய்தால் அந்த அளவில் அதை நான் முற்போக்கான ஒரு காரியமாகவே கருதுகிறேன். உருவாகி வரும் நல்ல ரசனையைப் பயன்படுத்தத் தெரியாத அளவிற்கு உண்மையான முற்போக்கு வாதிக்கள் கையாலாகதவர்களல்ல.

மறைவாக நமக்குள்ளே பேசுகிற பழங்கதைகள் 2500 வருஷம் பழையனவானாலும் 25 வருஷமே பழையனவானாலும் அவை செயலற்ற தன்மைக்குக் கூறுகிற சாட்டுக்களாக உள்ளவரை எல்லாமே ஒன்றுதான்; நமக்குமுன்னே பெருங்கடமைகள் காத்திருக்கின்றன. போன வருஷம் தின்ற (அல்லது தின்றதாக நினைத்த) மாம்பழத்தை நினைத்துச் சப்புக்கொட்ட நேரம் இதுவல்ல. வீண்கனவுகளைக் கலைப்போமாக - நம் முன்னே விரிய ஒரு புதிய சகாப்தம் காத்துக்கிடக்கிறது;

[பி. கு. (1) 'முற்போக்கு' என்ற பதத்துக்கு Copy Right இல்லை என்பதால் நான் இந்தப் பதத்தை அதற்குரிய அரசியல் அர்த்தத்தில், பயன்படுத்துகிறேன். இந்த வார்த்தையை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், முற்போக்கு வாசிகள் என்று தம்மை அழைக்கும் ஒரு கூட்டத்தவர்கள் ஆற்றும் 'முற்போக்குப்' பணிகளுடைய அர்த்தத்தில் நான் பயன்

படுத்தவில்லை. நிற்க, எத்தனையோ நல்ல வார்த்தைகள் எவ்வளவு தூரம் துர்ப்பிரயோகத்துக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வார்த்தைக்கு என்றாவது ஒருநாள் மீட்சி இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

(2) இன்றைய சோவியத் யூனியனை நான் சோசலிச நாடாகக் கருதவில்லை.]

என் கதைப்புத்தகத்தை விமர்சனம் செய்தவர்களில் யாரோ ஒருவர் நான் உடைந்த மனோரதங்கள், நிறைவேறாத ஆசைகள், தீயந்த காதல் - இவைபற்றித்தான் எழுதுகிறேன் என்று எழுதிய ஞாபகம். இது குற்றச்சாட்டானால் நான் குற்றவாளிதான். நான் கவனித்த வரையிலும் என் அனுபவத்திலும் வாழ்க்கையிலும் அவைதாம் எங்கே திரும்பினாலும் கண்ணில் படுகின்றன.

— கு-ப-ரா.

சில சிறுகதைகளில் என் சொந்த அனுபவங்கள் கூடுதல் குறைவின்றி, அப்படியே அமைந்திருக்கின்றன.

— கு-ப-ரா.

நிதான விலை !
நீடித்த சேவை !!

விவசாயிகளுக்குத்
தேவையான சகல விவசாய இரசாயனங்களுக்கும்,
உரவகைகளுக்கும் நாடுக :

'அக்ரோ விலாஸ்'
(AGRO VILAS)

இடைக்காடு - அச்சவேலி.

வெள்ளிப் பூக்கள்

சண்முகம் - சிவலிங்கம்

என்றே முனைத்த வெள்ளிப் பூக்களும்
என்றே கனன்ற நெருப்புத் துளிகளும்
இன்று மீண்டும் எட்டிப் பார்ப்பன.

நினைவும்,
நிகழ்வும்
தொடர்ந்து நீண்டு
மணலில் உதிரும் பாதச் சுவடென
நெருண்டு
நெருண்டு
நெருளும் வாழ்வில்
புதிய சுவடுகள் மேலும் புதைந்தன
புதைந்த சுவடுகள் தொடர்ந்து நெரிந்தன.
புதைந்த சுவடுகள் பதியப் பதியப்
புதைந்த சுவடுகள் மறைந்து போகுமோ?

காலையில் உடுத்து வெளியே செல்வதும்
வேலைகள் முடிந்து மதியம் திரும்பலும்
மாலையில் நண்பர் வரவுக்காக
ஒடிச் சென்று,
உறங்கும் இருளில் வீடு திரும்பலும்
என்று வெறிதே
நாட்கள் கழிய,
நாட்கள் தோறும்
வாழ்க்கை என்றே வார்த்துத் தந்த
வெல்லக் கரைசலில்
பளிங்கு விளைந்து உள்ள அருமையை
உணரத் தவறினேன்.

வாழ்க்கை தந்த ரோஜாச் செடியில்
நாட்கள் தோறும்
நறுமலர் கோடி
பூத்து நிற்கும் பொலிவை உணர்ந்திலேன்

தினமும் என்றன் வரவுக்காக
தினமும்,
எங்கள் தெருக்கதவடியின்

புளியை நிழலில்,
கோயிற் புறத்து வழியை நோக்கி,
என் மகனைத் தூக்கி
ஒருத்தி நிற்பதன் உணர்வைச்
சுகித்திலேன்.

நிற்கும் ஒருத்தியின் நினைவைச்
சுகித்திலேன்.

வெயிலோ புழுங்கும்,
வேலித்தழைகளின்,
குச்சு நிழல்கள், கோட்டுப் பின்னலாய்
நித்திரை செய்யும் — அந் நீண்ட
தெருவிலே,
நீண்ட தெருவிலே நித்திரைசெய்யும்
குச்சு நிழல்களின் கோட்டுப் பின்னல்
என், சைக்கிள் ஒலியில் தடதடத்
தெழுவதோ?

மார்பிலும் தோளிலும்
அந்த வரிநிழல்கள்
சலனப்பட மோட, சைக்கிளில் விரைந்து
வந்து,

திரும்பி
வளைவில் நிமிர்ந்ததும்
எங்கள் வீடுதான் எதிரில் தெரியும்.
எங்கள் வீட்டின் எதிரில் உள்ள கோயில்
வெளியும் குறுக்கே தெரியும்
கோயில் வெளியும் குறுக்கே தெரியும்.
குறுக்கே தெரியும் கோயில் வெளியின்
மறுகரை ஓரம்,
புளியை மரத்து
நிழலிலே அவள் நிற்பதும் தெரியும்.

குழந்தைக்கு
என்னைக் குறித்துக் காட்டுவாள்.
குழந்தை சிரிப்பான்.
கீழே குனிந்தே
எதையோ பொறுக்கி இருந்த மூத்தவன்
நிமிர்ந்து பார்த்து
அந்நெடும் வெயில் ஊடு

ஓடி வருவான்.

உதிர்ந்த புளியம் பூக்கள்
அவன்கைப் போதுள் இருந்து
கோர்த்த சரம் போல் மணலில் கொட்டும்.
“என்னை, மலர்சொரிந்து.

இனிய மைந்தனே,

அன்னை மகிழ அழைக்கின்றயோ,”
என்ற நினைவு என்னுள் குதிரும்.

அந்த நினைவும்,

அந்த வரவும்

அந்த வரவை அவள் எதிர்பார்த்து
நின்ற பொழுதும்,
நிழலும் வெயிலும்,

வாழ்க்கை என்றோ வளர்த்துத்தந்த
வெல்லக் கரைசலில் வினைந்த பளிங்குகள்
வாழ்க்கை தந்த ரோஜாச் செடியில்
நாட்கள் தோறும் பூத்த நறுமலர்,
அந்தப் பளிங்கும், அந்த மலரும்
என்றும் பூத்தே இருப்பன வாயினும்
இன்றே திடீரென
ஏன் உணர்கின்றேன் ?

நினைவும்

நிகழ்வும்

தொடர்ந்து நீண்டு

மணலில் உதிரும் பாதச் சுவடென

நெருண்டு

நெருண்டு

நெருளும் வாழ்வில்

புதிய சுவடுகள் பதியப் பதிய

புதைந்த சுவடுகள் மறைந்து போகுமோ ?

அப்படி நினைவேன், அருமைத்துணையே,
என்றும் தெரியும் வெள்ளிப் பூக்களை
என்றும் கண்ணில் படுமே, அவைகளை
இன்றே புதிதாய் காண்பதுபோல
என்றோ.

ஒருநாள் இரவு

கம்

நெஞ்சம் கிளர்ந்து நினைவு தவிர்க்குமே !

பேரரளிகளும்

இலக்கியக் காரரும்.....

ச. ரவீந்திரன்

கிரீடங்கள் சூடிய கோமாளிகள்
பேனைகளோடு

‘போஸ்கள்’ தருகிறார்.

பக்கலில் நிற்பவரைப் புணரும் வேசிகள்
புத்தகங்கள் பிரசவிப்பர்,

முன்புறம்

கையெழுத்துகளோடு.

முது கெலும்புகளைத் தொலைத்தவர்கள்

ஓங்கி முரசறைகிறார்

பிரகடனங் களை !

விலாங்குகள்,

மனிதர்களெனக் கூறி

நீச்சலடிக் கின்றன.

அர்ப்பணிப்பிலும் அலைப்புறுதலிலும்

உழன்றுசேர்ந்த ‘மனிதர்’

‘ஒளியாய் இருக்க’

மீண்டும் முனைவர்

அங்கொன்றும்,

இங்கொன்றுமாய் !

With the best compliments of :

MASTER INSTITUTES

B. M. C. Lane

JAFFNA

கீரியா

தமிழில் நவீன சிர்க்கையின் ஒரு வெளிப்பாடு
வெளிவந்துவிட்டது

சுந்தர ராமசாமியின்

ஜே. ஜே : சில குறிப்புகள்

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு சுந்தர ராமசாமி எழுதியிருக்கும் நாவல்:
மொழி, அக்கறைகள், நாவலின் உருவம் ஆகிய அடிப்படைகளில் புதிய
பரிமாணங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கும் நாவல்.

விலை ரூ. 20 : 00

தபால் செலவு தனி: சாதாரண தபாலில் 30 காசு; நிகார்டெட் டெலிவெரியில்
ரூ. 1.50;

கீரியா

268, ராயப்பேட்டை ஹைரோடு,

சென்னை 600 014

எழுபதுகளில் கலை, இலக்கியம்

'இலக்கு' கருத்தரங்கு 1982

ஒரு பார்வையாளனின் குறிப்பேட்டிலிருந்து :

அ. யேசுராசா

வியாபாரக் கலாசாரத்தினையும் மீட்பு வாதப் போக்குகளையும் எதிர்ப்பதற்கும் விஞ்ஞான பூர்வமான - ஆரோக்கியமான கலாசாரத் தோற்றத்துக்கு உழைப்பதற்குமாக அமைக்கப்பட்ட இலக்கு அமைப்பு 'எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம்' என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கினை ஜனவரி 1,2,3 ஆகிய தேதிகளில் சென்னையில் நடாத்தியது. பல்வேறு கலை இலக்கிய அமைப்புகளையும் சேர்ந்த கலை இலக்கியக்காரர்கள் இதில் கலந்து கொண்டனர், கடந்த பத்தாண்டுகளில் வெளிவந்த படைப்புகளை மதிப்பிடுவதோடு, வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய அம்சங்களைக் கண்டுபிடிப்பதுமே இதன் நோக்கமாயிருந்தது. சிறுகதை, அரசங்கு, சினிமா, நாவல், விமர்சனம், கலை இலக்கியமும் மக்கள் இயக்கங்களும், கவிதை, தமிழில் பிறதுறைகள், தமிழ்ப்பத்திரிகை என்ற தலைப்புக்களில் சிலர் முதலில் கட்டுரை வாசித்தல், தொடர்ந்து சிலர் கருத்துரை வழங்குதல், பின்னர் பார்வையாளர்களின் குறிப்புரைகள் என்ற ஒழுங்கு முறையில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

முதல் நிகழ்ச்சியாக சிறுசஞ்சிகை இயக்கத்தின் முன்னோடியாக விளங்கிய 'எழுத்து'ச் சஞ்சிகை ஆசிரியர் சி. சு. செல்லப்பா கௌரவிக்கப்பட்டார். நவீனத் தமிழில் இலக்கிய வரலாற்றில் அவர் வகித்த பங்கு நினைவுகூரப்பட்டு மதிக்கப்பட்டது. சிட்டி, செல்லப்பாவைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார்.

அதன்பின்னர் சிறுகதை பற்றிய அமர்வு

பா. செயப்பிரகாசத்தின் தலைமையில் தொடங்கியது. வாழ்க்கைக்கும் கலைஞனுக்கும் உள்ள உறவை அவர் விளக்கினார் தனிமனித அனுபவங்களை சா. கந்தசாமி, ந. முத்துசாமி ஆகியோரின் எழுத்துகளில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாகவும்; கி.ராஜநாராயணனின் எழுத்துகளில் மனிதன் - சமூக உறவுகள் பிரக்ஞையுடன் வெளிப்படுத்தப்படுவதாகவும்; பூமணி, வண்ணநிலவன், ஜெயகாந்தன் போன்றோர் சிறுகதையில் சில எல்லைகளைத் தொட்டுள்ளனரென்றும்; வீர. வேலுச்சாமி யின் 'நிறங்கள்' எழுபதுகளில் வந்த முக்கியமான நூலென்றும் சமூக உறவுகளை அது மிக நன்றாக வெளிப்படுத்துகிறதென்றும் குறிப்பிட்டார்.

சிவசங்கரி, சா. கந்தசாமி, பிரபஞ்சன் ஆகியோர் கட்டுரை வாசித்தனர்.

சிவசங்கரியின் கட்டுரை ஒரே பட்டியல் மயமாயிருந்தது. சிறுகதை எழுதுகிறவர்கள் எல்லோருடைய பெயர்களுையுமே, வஞ்சனை இன்றி அதில் கொடுத்துள்ளார்! கணக்கிலெடுக்கத் தேவையில்லாத கட்டுரை அது 'பிரபலங்களின்' வகைமாதிரி வெறுமை அதிர்வளிச்சிட்டது

சா.கந்தசாமி: அறுபதுகளில் தொடங்கி, எழுபதுகளிற்கிடையில் ஜெயகாந்தன் தன்னை இழந்துவிட்டார். சுந்தர ராமசாமி ஓர் அசலான கலைஞர். பெரிய பத்திரிகைகளில் எழுதியும் தன்னை இழக்காதவர் அசோகமித்திரன்.

ஜி. நாகராஜனும் முக்கியமானவர் அம்பை ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் குரலாக உள்ளார். கிராமத்தையும், அதிலிருந்து நகர்ந்து வந்து நகரத்தையும் ந. முத்துசாமி நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றார். கி. ராஜநாராயணனில் கிராம வெளியீடு நன்கு நடைபெறுகிறது. வண்ண நிலவன், பூமணி, வண்ணதாசன் போன்றோர் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவர்கள். 'கோணல்கள்' சிறுகதை தொகுப்புகளில் ஒன்றாகும் பொதுவில் சிறுகதை நன்கு வளர்ந்துள்ளது.

பிரபஞ்சன் : பூமணி, ஜெயப்பிரகாசம், கி. ராஜநாராயணன் முக்கியமானவர்கள். எனினும் ஆரம்பத்தில் சிறப்புற்ற 'பூமணி'யின் எழுத்து பின்னர் ('ரிதி' தொகுப்பில்) Technical ஆகி விடுகிறது. ஜெயப்பிரகாசத்தின் எழுத்துகளில் வார்த்தைகளின் வீணடிப்பு பல இடங்களில் நிகழ்கின்றன. கி. ராஜநாராயணனின் முந்தியப் படைப்புகள் சிறப்புற்றிருக்க பிந்திய படைப்புகள் அலுப்பைத் தருகின்றன. நடுத்தரவர்க்க மனிதனின் நிர்யாத வாழ்வை வெளிப்படும் முறை அசோகமித்திரனை முக்கியமானவராகக் கருகின்றது. ந. முத்துசாமி ஆழமான சிறுகதைகளை — மண்ணுக்குச் செரந்தமான கதைகளை எழுதியுள்ளார். ஊர்களையும், மக்களையும் நேரடியாகக் காட்சிப்படுத்தும் எழுத்து அவருடையது. 'சார்லாகனும்' முக்கியமானவர். சா. கந்தசாமி 'கோணல்களில்' நல்ல சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். நம்பிக்கை, கிராமியம். சிறுவர்களின் உலகம் என்பன இயல்பாய் இவரது கதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளன. சிறந்த முற்போக்குக் கதைகளைத் தந்தவர் சா. கந்தசாமி. தேடலையும், புதிய முகத்தையும் காட்டும் எழுத்து சுந்தர ராமசாமியுடையது. முக்கியமானோருள் ஒருவரான வண்ணநிலவனின் கிரியா சந்தியாக கருணை இருக்கிறது வேறு சிலரும் எழுபதுகளில் புதிய அனுபவங்களைத் தந்தனர்.

கருத்துரை வழங்குகையில் அகிலன், 70 களில் தான் நல்ல பணி செய்துள்ளதாகவும், ஏனென்றால் தான் சிறுகதை எழுதவில்லையென்றும், நல்ல படைப்புகள் ஏன் மக்களை எட்ட முடியவில்லை?, சிறு பத்திரிகைகள்,

இலக்கு போன்ற அமைப்புகள், இதற்கு என்ன செய்துள்ளன என்னும் கேள்வி எழுப்பினார்.

சுரேஷ்குமார இந்திரஜித் : வர்க்கப்பார்வை, மார்க்சியம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துபவை தான் இலக்கியமென்பதைத் தான் நம்பவில்லையென்றும், இலக்கியத்தன்மையே அவசியமென்றும் சொன்னார்.

பாலகுமாரன் பேசுகையில் வாசகனை எட்டாத எழுத்துகளால் பயனில்லையென்றும், வர்த்தகச் சஞ்சிகைகளிலும் 70களில் தரமான எழுத்துக்கள் வந்துள்ளதென்றும், 80களில் மேலும் சாதனை நிகழ்த்தப்படலாமென்றும் சொன்னார்.

விமலாதித்த மாமல்லன் பேசுகையில், சிறு சஞ்சிகையில் தொடங்கி வர்த்தகச் சஞ்சிகைகளுடன் சமரசம் செய்தவர்களிலொருவர் பாலகுமாரனென்றும், சிவசங்கரியின் கட்டுரையில் ஒன்றுமேயில்லையென்றும், ஜெயப்பிரகாசத்தின் 'இரவுகள் உடையும்' துண்டுப் பிரசாரம் போன்றதென்றும், வண்ணநிலவன் அற்புதமான கதைகளை எழுதியுள்ளதாகவும் சொன்னார்.

★★

அடுத்து 'அரங்கு' பற்றிய அமர்வு ஜெயந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கட்டுரை படிக்கவேண்டிய ஞாநி ஆய்வுத் தன்மையில் தனது கருத்துக்களைப் பேச்சாக நிகழ்த்தினார். ஆரம்ப நாடகங்கள், சபாநாடகங்கள், தற்போதைய நவீன நாடகங்கள் பற்றிய விளக்கங்களை அவர் தந்தார். முத்துசாமியின் நாற்காலிக்காரர் நிகழ்த்தப்படும் முறை இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தமானதாய் இருப்பதாகவும் சொன்னார் சங்காதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்கள் 'ரூம்பல்களைத்தான்' மகிழ்ச்சிப்படுத்தியதென்றும் ஒரு கட்டத்தில் குறிப்பிட்டார். பெண்கள் நடிக்க முன்வராமையே நவீன நாடகக் குழுக்களிற்கு இடைஞ்சலை ஏற்படுத்துவதாகவும் சொன்னார்.

கருத்துரை வழங்கிய அறந்தை நாராயணன் சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் மரபில் நிற்கும் 'ரூம்பல் கலாசாரத்தைச் சேர்ந்தவன் நான்' என்பதில் பெருமையடைவதாக சொன்

னார். கொஞ்சம்பேர் மட்டும் திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கும் மக்களிற்கு விளங்காத நாடகங்கள் நாடகங்களே யல்லவென்றும் ஆவேசமாகப் (!) பேசினார்.

ந. முத்துசாமி தனது கருத்துரையில் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் வெறும் பாடல்களோடு நின்றுவிட்டவர், அதுதான் குறையென்றும், முதலில் 300 பேர் திரும்பத்திரும்ப வரட்டுமென்றும், அவர்கள் வேறு பலரோடு பேசுவார்களென்றும், அதனால் இன்னும் கொஞ்சம் பரவுமென்றும் சொன்னார். சுவரொட்டி பற்றிச் சொல்கையில் முதலில் கொஞ்சம் புரிந்தால் காணுமென்றும். முழுதும் புரிவதற்கு இடையிற் தயார்படுத்துவதாகவும், காலம் செல்லலாமென்றும், தெருக்கூத்து பார்க்க எளிமை ஆனால் Concept ஆக உள்ளார்ந்த சிக்கல் நிறைந்ததென்றும், தெருக்கூத்தை— Feudalart-ஐ நான் எடுத்ததாக சிலர் குற்றம் சாட்டுகிறார்களென்றும், சரியான Drama direction தமிழ்நாட்டில் உருவாகவில்லையென்றும் கூறினார்.

யேசுராசா கருத்துரைக்கையில் இலங்கையின் பாரம்பரிய நாட்டுக் கூத்துக்களில் தொடங்கி பேராசிரியர் ந. கணபதிப் பிள்ளையின் சமூக நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்துகளை நவீனப்படுத்தி நகர்ப்புறங்களிற்குக்கொண்டு சென்ற கலாநிதி ச வித்தியானந்தனின் முயற்சிகள், பொழுதுபோக்கு நாடகங்கள் ஒரு புறத்தில் இருக்கத்தக்கதாகவே கலை அக்கறையுடன் நிகழ்ந்த நாடக முயற்சிகள், வெவ்வேறு நாடுகளின் முக்கியமான—எமது சூழலுக்குப்பொருந்தி வரக்கூடிய மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் பெற்ற முக்கியத்துவம், அவை கற்றுக்கொடுத்த பாடத்தின் பங்களிப்பு அது தொடர்பான சர்ச்சைகள், நாடக அரங்க கல்லூரியின் சில முயற்சிகள் க. பாலேந்திரா, தாசீசியஸ் போன்ற நெறியாளர்களின் முக்கியத்துவம் என்பவற்றை தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அறிந்துகொள்ள உதவும்வகையில், சுருக்கமாக விளக்கினார்.

★★★

இரண்டாம் நாள் காலை நாவல் பற்றிய அமர்வு ராஜ்கௌதமன் தலைமையில் நடை

பெற்றது. கட்டுரை வாசிக்கவேண்டியவர்களில் ஒரு வரான நா. பார்த்தசாரதி வரவில்லை. 'ஞானி' மட்டும்தான் கட்டுரை படித்தார்.

ஞானி : மனித உறவுகளைச் சித்திரித்தல் தி ஜானகிராமனினால் நன்கு செய்யப்படுகின்றது. 'மரப்பசுவம்'—அதில் வரும் 'அம்மணி' போன்றவர்களும் கவனத்திற்குரியவர்கள். எழுபதுகளிலும் ஜானகிராமன் செத்துவிடவில்லை என்று சொல்லலாம். 'இந்திரா பார்த்தசாரதி'யின் ஹெலிகோப்டர்கள் கீழ் இறங்கிவிட்டன ஆண்—பெண் உறவுச் சிக்கலைச் சித்திரிக்கின்றது. ஒரு கணவன், ஒரு மனைவி உறவுப்பிரச்சினைகள்—இன்றைய நிலையில் இது போன்ற இறுக்கமான உறவுகள் அவசியமில்லாதிருக்கலாம் என்பதைச் சொல்லுவதில் தான் சிறப்பான இடத்தைப்பெறுகின்றது. ஜெயகாந்தனின் ஒரு மனிதன், ஒரு உலகம், ஒரு வீடு நாவல் முக்கியமானது. அதில் வரும் 'ஹென்றி' மனிதப் பண்பு நிறைந்தவன்; அன்பு காட்டுபவன்; சிக்கல்களிலிருந்து விடுபட்டவனாக அமைதியை, நிறைவை நாடும் 'மாதிரி மனிதன்' அவன். அசோகமித்திரனின் தண்ணீர், 18-வது அட்சரக்கோடு, ஆதவனின் என் பெயர் ராமசேஷன் என்பவை 70களின் மிகச்சிறந்த நூல்கள். முகமூடிகள், வேஷங்களுடன் வாழும் மனிதர்களையும், நிர்ப்பந்தங்களில் நொறுங்கிப்போகும் மனிதர்களையும் இவை சித்திரிக்கின்றன. வண்ணநிலவனின் மனிதர்கள் அடிமட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; அன்பு காட்டுபவர்கள். நொறுங்கிப்போன மனிதர்களை சித்திரிக்கின்றார். கடல் புரத்தில், கம்பா நதி, ரெயினீஸ் ஐயர் தெரு கவனத்திற்குரியவை.

'கிருத்திகா', எம். வி. வெங்கடராம் இருவரும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களின் படைப்புகள் உருவ அமைதியும், வடிவச் சிறப்பும் கொண்டவை. 'பூமணி'யின் பிறகு இயல்பான சித்திரிப்பைக் கொண்டது. சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய வாழ்க்கை நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதால் முக்கியமானதாகின்றது. முற்போக்கு நாவல்களில் மனித உறவுகளைவிட பொருளாதாரச் சிக்கல்களே சொல்லப்படுகின்றன. தாகம்

நாவலின் முதற்பாகம் நன்றாக உள்ளது. பிற்பகுதி சிறப்பாக அமையவில்லை பொன்னீலனின் கரிசலை விடவும் கொள்ளைக்காரர்கள் தான் சிறப்பாக வந்துள்ளது. பொதுவில் முற்போக்க நாவல்கள் 'அரசியல் மனிதனை' யே சித்தரிக்கின்றன. மனிதனின் பல்வேறு தன்மைகள், உறவு நிலைகளைக் காட்டுவதில் தவறிவிடுகின்றன. இ. பா. வின் குருதிப் புனல் பற்றிச் சில மாறுபாடுகள் எனக்கு இருக்கின்றபோதும், அது எடுத்துக்கொண்ட பிரச்சினை கருதி முக்கியமாகின்றது. கீழ்வெண் மணிப் பக்கம் பல முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் போகவேயில்லை! அந்தப் பின்னணியில் அந்தக் கொடுமைபு எமது கவனத்தை. இந்நாவல் கொண்டுசெல்வது குறிப்பிடவேண்டியது. தமிழ்நாவல் சிகரங்களிலொன்று லா. சா. ரா. வின் அபிதா. தி ஜா., அசோக மித்திரன், வண்ணநிலவன் போன்றவர்களே முற்போக்கினரைவிடச் சிறப்பாக மனித உறவுகளைச் சித்தரிக்கின்றனர். தாஸ்தாவெஸ்கி, டால்ஸ்டாய் போன்றவர்கள் எம்மிடையே இல்லை; ஆனால் உருவாக உழைக்கவேண்டும் கருத்துரையின்போது ச சமுத்திரம் ஞானியின் கட்டுரை பயனற்றதென்றும். தனது படைப்புகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லையென்றும், சோற்றுப் பட்டாளம், ஊருக்குள் ஒரு புரட்சி போன்றவற்றைச் சொல்லவேயில்லையென்றும் கோபப்பட்டார். கந்தசாமி (சா. கந்தசாமியல்ல) பேசுகையில் கீறல்கள், சொந்தக்காரன் பற்றியும் கூறியிருக்க வேண்டுமென்ப சொன்னார். சாரு நிவேதிதா பேசுகையில் நகுலன் - சமூகநெருக்கடிகளினால் மனநோயாளியாகி விடுபவர்களைச் சித்தரித்திருக்கிறாரென்றும், தாஸ்தாவெஸ்கி ஏன் தோன்றவில்லையெனக்கேட்கும் ஞானி நகுலனை ஏன் அடிக்கிறார்? இது முரணாக இல்லையா என்றும் கேட்டார்.

இலக்கிய வெளிவட்ட ஆசிரியர் நடராஜன் பேசுகையில் ஞானி சர்வதேச மனிதனை முதன்மைப்படுத்துகிறதையும் - கருத்துலக மனிதனைச் சுட்டுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்றும், வாழ்நிலையிலும் சிந்தனையிலும் பிளவுண்டவனாகவே மனிதன் உள்ளானெனவும், நெருக்கடிகள் பிரச்சினைகளை இனங்காட்டும் படைப்புகள் தோன்றவேண்டுமென்

றும் சொன்னார் விவேகானந்தன் பேசுகையில் ஞானி 'ஹென்றி' பாத்திரம் போல மேலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறாரெனவும், சுற்றியுள்ள சிக்கல்களில் மாட்டுப்படவேயில்லையென்றும், தி. ஜா. வின் பாத்திரங்கள் நிலப்பிரபுத்துவக் கருத்துக்களை முகத்தில் அறைவது எமக்கு வலிக்க வேண்டும், ஆனால் ஞானிக்கு வலிக்கவில்லையென்றும் சொன்னார்.

'ஞானி'யின் கருத்தொன்று தொடர்பாகக் கருத்துரைத்த யேசுராசா பஞ்சமரில், மேலிருந்துவரும் வெள்ளாள, உயர்சாதியெறிக்குப் பதிலாக, கீழிருந்துவரும் பஞ்சம சாதி வெறியே அடிப்படையாக இருப்பதனால், பல அம்சங்களில் யதார்த்தமற்றுப் போவதைச் சுட்டிக்காட்டினார். போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் நாவலிலும் இறுதியில் அதன் அடிப்படையாகச் சொல்லப்படும் சிங்கள - தமிழ் உறவுப் போராட்டம் உண்மையில் கேலிக் கூத்தென்றும் அதன் யதார்த்தமற்ற வேறு அம்சங்களினாலும் அது ஒரு மோசமான நாவலாக இருக்கிறதெனவும், ஈழத்தின் முக்கிய மார்க்சீய விமர்சகரொருவர் 'ஈழத்து' இலக்கியத்தில் நகைச்சுவையின் உச்சமே 'போராளிகள் காத்திருக்கும் கட்டம்தான்' என்று கூறியிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். செ. கணேசலிங்கனின் மண்ணும் மக்களும் நாவலும் 'அரசியல் மனிதனைக் காட்டும்? - கிளி நொச்சிப் பகுதியைப் பின்னணியாகக் கொண்ட செயற்கையான நாவலேயென்றும் சொன்னார்.

இறுதியில் ஞானி பதில் வழங்குகையில் வருமாறு குறிப்பிட்டார்; சமுத்திரத்தின் நாவல்களைப் பாதிக்கு மேல் படிக்க முடியவில்லை. சமூகம் மாறவேண்டுமென்பதிலேயோ, மார்க்சீயத்தின் அடிப்படைகளை ஏற்றுக்கொள்வதிலேயோ, எனக்குக் கருத்து வேறுபாடே இல்லை. சாயாவனம் பற்றி எனக்கு நல்ல கருத்துண்டு. துல்லியமான விவரங்கள் அதில் உண்டு. கலைகளை, கவித்துவத்தை, வீஞ்ஞானத்தை இன்றுள்ளவர்களே வளர்க்கவேண்டும். புரட்சி நிகழ்ந்ததும் திடீரென இவற்றை வளர்க்க முடியாது. அரசியல் மாறுபாடானவர்களின் இத்துறைகளிலான சாதனைகளும் மனிதகுலத்துக்கே சேர்

கின்றன. எல்லாம் மக்களிற் குத்தானி; கழுதை, குதிரைகளிற்காகவல்ல. மனிதன் எனக்குறிப்பிட்டபோது சமூக நெருக்கடிக்குள்ளான மனிதனையே குறிப்பிட்டேன்: ஈழத்து நிலைமைகள் பற்றி யேசுராசா சொன்ன வற்றைக் கவனத்திலெடுக்கவேண்டும்: ரஷ்யாவில் மிகமுக்கிய மார்க்சிய கலை, இலக்கிய விமர்சனங்கள் வருகின்றன. அவற்றைப் படிக்கவேண்டும். 'ஞானி' தனது கருத்துகளை நிதானமாக வெளிப்படுத்தினார். தேர்ச்சியான அவரது ரசனையும், பக்குவமும், கோஷ்டி சாராமல் நல்லவற்றை எங்கு கண்டாலும் அங்கீகரிக்கும் பண்பும், அவற்றை விளக்கும் முறை என்பனவெல்லாமும் அவர்மீது அக்கறையையும், மதிப்பினையும் காட்டுகிறது.

★★★★

முதல்நாள் நேரமின்மையால் விடுபட்ட சினிமா பற்றிய அமர்வு அடுத்து நடைபெற்றது. கோமல் சுவாமிநாதன் தலைமை வகித்தார்:

ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவுற்ற போதும் தமிழ்த் திரைப்படத் துறை நம்பிக்கை தரவில்லையென்றும், களிப்பூட்டும் சாதனமாகத் தான் இருக்கிறதென்றும், வங்காள, மலையாளத் திரைப்புரட்சி இங்கு நடக்கவில்லையென்றும் தலைமையுரையின்போது சொன்னார்.

கட்டுரை படிக்க வேண்டிய ப. கங்கை கொண்டான் நேரில் வராததால் அவரது கட்டுரையை 'படிகள்' குழுவைச் சேர்ந்த 'கிருஷ்ண சாமி' வாசித்தார். வெறுமப்பட்டியல்களும், 100 நாட்கள் ஓடிய படங்களின் விபரங்களும்' வகுல் போன்றவையுமே நிறைந்த தரமற்ற கட்டுரையாகவே இது இருந்தது. கருத்துரை வழங்குகையில் ஈழத்தைச் சேர்ந்த எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன் 'ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களை உள்ளடக்காததால் இத் தலைப்புப் பொருத்தமற்றதென்றும், பொன்மணி போன்ற முக்கியமான படங்கூட விடுபட்டுவிட்ட குறையை யும், சருங்கலே போன்ற இரு மொழிப் படங்கள் இங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையையும், குறிப்பிட்டார்.

பிரபஞ்சன் கருத்துரை வழங்குகையில்

எம். பி. சீனிவாசனின் பங்களிப்புச் சொல்லப் படாததையும், 'கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள ஒரு கேஸ்' என வியாபாரப் படத்தயாரிப்பாளரொருவரால் அவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளாரெனவும் குறிப்பிட்டதோடு, சிறந்த சிறுகதைகளை 20 நிமிடங்களிலான 16 மிமீட்டர் படமாக எடுப்பதற்கு 7000/- ரூபாய்தான் செலவாகுமென்றும், அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட படங்களைக் கிராமங்களிற்கு இலகுவாகக் கொண்டு சென்று பயனுள்ள மாற்றங்களை உருவாக்கலாமென்ற முக்கியமான ஆலோசனையைத் தெரிவித்தார்.

நாகூர் ரூமி தமிழ்ப்படங்களில் சில மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து முன்னேற்றமும் காணப்படுகிறதென்றும், முக்கியமாக நட்சத்திர ஆதிக்கம் உடைபட்டு நெறியாளர்கள் செல்வாக்கைப் பெறத் தொடங்குகின்றனர் என்றும் தெரிவித்தார்.

'சிறுபத்திரிகைகளின் திரைப்பட விமர்சன மதிப்பீடுகளைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்றும்' தமிழ்ச் சமூக ஈடுபாடு எவையெனக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றும், எம். ஜி. ஆரின் படங்கள் ஏன் ஒடுகின்றன என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டுமென்றும்' தமிழவன் சொன்னார்.

கோமல் சுவாமிநாதன் தனது முடிவுரையில் பெர்க்மன், பெலினி போன்றவர்களின் படங்கள் தனக்குப் புரியவில்லையென்றும், ஷியாம் பெனகல்தான் தன்னைக் கவர்ந்தவரென்றும், அவரைப் போல படங்களை எடுப்பதே மக்களிற்கும் பயன் தருமென்றும் சொன்னார்.

★★★★★

அடுத்த அமர்வில் விமர்சனம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஞானி தலைமை தாங்கினார். ராஜ்கௌதமன். அம்ஷன் குமார் ஆகியோர் கட்டுரை படித்தனர்.

ராஜ்கௌதமன் : இலக்கியம், விஞ்ஞானக் கருத்துகள், படைப்பு முயற்சியின் வேறுபாடு பற்றி விளக்கினார். நா. வானமரசமலை, கைலாசபதி, இளந்தம்பி போன்ற வரட்டு மார்க்சியவாதிகளிற்கெதிராக மூன்றுவது

மார்க்சிய இலக்கியக் கோட்பாடு உருவாகி வருகிறதென்றும் குறிப்பிட்டார்.

அம்ஷன் குமார் : விமர்சகர்களில் பலர் தகவல்களையே தருகிறார்கள். சுயமான கருத்துகள் அதிகம் வரவில்லை. வெ. சாமிநாதனிடம் சில சுயக்கருத்துக்கள் உண்டு. நமது மரபை ஆனந்தகுமாரசாமியின் எழுத்துக்களிலிருந்து தொடங்கவேண்டுமென அவர் சொல்கிறார். ஓஷியம் பற்றிய அவரது கட்டுரைகள் பயனுள்ளவை. ந முத்துசாமியின் கட்டுரைகள் இரு கலைக் கட்டுரைகள். கூத்துகளைப்பற்றியும். அசோகமித்திரனின் படைப்புகளைப்பற்றியும் நல்ல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். க. கைலாசபதி. நா. வானமாமலை போன்றவர்கள் வரட்டு விமர்சகர்களே. புதுக்கவிதையை இதனாலே அவர்கள் எதிர்த்தனர். ஞானி, எஸ். வி ராஜதுரை போன்ற மார்க்சிய விமர்சகர்கள் நம்பிக்கை கருபவர்கள்; அதிரடி விமர்சனங்களை இவர்கள் கருவதில்லை. மானுடம் விஜயகுமார், சாநுநிவேதிதா ஆகியோரும் கருத்துரை வழங்கினர்.

இறுதியில் 'ஞானி' முடிவுரை வழங்குகையில் கைலாசபதி. க. நா. சு. வைப்பற்றி எழுதியிருப்பது வரட்டுக் குப்பை என்றும் கைலாசபதி போன்றோரின் வரட்டுக் கருத்துக்களை விமர்சிக்கும் நல்ல கட்டுரைகள் அலை சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளதென்றும். ஜெயகாந்தனையும் மௌனியையும் பற்றிய கனைய சிங்கத்தின் விமர்சனம் கவனிக்கப்படவேண்டியதென்றும், ஈழத்து மஹாகவி முக்கியமான கவிஞரென்றும், நுஃமான் நல்ல கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளாரென்றும், அஷ்வகோஷின் சிறுகதைத்தொகுப்பான பறிமுதல் நல்ல சிறுகதைத் தொகுப்பென்றும் அதன் முன்னுரையில் வளமான மார்க்சியக் கருத்துக்களை அஷ்வகோஷி வெளிப்படுத்தியுள்ளாரென்றும் குறிப்பிட்டார்.

★★★★★

இரண்டாம் நாளின் இறுதி அமர்வாக கலை இலக்கியமும் மக்கள் இயக்கங்களும் எஸ். வி. ராஜதுரையின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

எஸ். வி. ராஜதுரை : பசியைத் தீர்ப்

பதில் அரசியல் விடுதலையையே நாம் வேண்டுகிறோம். கலை இலக்கியங்கள் மூலமாக மக்களுடன் இலகுவில் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். கருத்தளவில் பாட்டாளிகளைப் பற்றி எழுதுவது எளிது : அவர்களிற்காக எழுதுவது அவர்களோடு இரண்டறக் கலக்காது அத்தகைய எழுத்துக்களைப் படைக்க முடியாது. விச்சுக்களைப் பரவற்படுத்த சிறு பத்திரிகைகள் ஒன்றினைய வேண்டும்: முற்போக்குப் பிரயோகங்களிற்குத் தற்போது அர்த்தமில்லை. 'இலக்கு' என்பது இன்னும் தெளிவாகவேண்டும். உடன்பாட்டு வேலைத் திட்டம் வைக்கப்பட வேண்டும்.

தடம் பத்திரிகை சார்பில் கட்டுரை படிக்கப்பட்டது. கவிஞர் ஜெனகப் பிரியாவும் பேசினார். அடுத்து நவயுக கலாசாரம் பத்திரிகையைக் சேர்ந்த ஜாப்சன் கருத்துரை வழங்கினார். இடையில் எஸ். வி. ராஜதுரை 'புரட்சிக்கு முன்பும் பின்பும் மார்க்சியத்தை ஏற்காதவர்களும் அரசியல், வடிவச் சிறப்புகளை அளிக்கிறார்களென்றும், எதிர்க்கருத்தோட்டங்களும் மார்க்சியத்தைக் கூர்மைப்படுத்த உதவுவதால் அவைபற்றிக் கடுமையாக இருக்கத் தேவையில்லையென்றும், தமிழ்ப் பாரம்பரியம் கலாசாரம் பற்றிய விழிப்பைத் தூண்டியதில் திராவிடர் கழகம் ஆற்றிய பங்கை நாம் மறுக்க முடியாதென்றும் குறிப்பிட்டார்.

இன்குலாப் கருத்துரை வழங்குகையில் வானம்பாடி இயக்கத்தினர் 70 களில் விச்சை ஏற்படுத்தினொன்றும் அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதும் சிதைந்து விட்டார்கள் என்றும், இது அவர்கள் முன்னர் சொல்லிய பிரகடனங்களுக்கு மாருதென்றும், போராடும் மக்களுடன் இணையாதவர்கள் பிழையானவர்கள்தானென்றும், இவர்கள் தங்கள் தனிமனித இயல்பு — முக்கியத்துவத்தை அழுத்துபவர்களாதலால் எதிரானவர்கள்தானென்றும், பாரம்பரியத்தை விமர்சனத்துடன் பார்த்து ஏற்கவேண்டுமென்றும், கலை-இலக்கியங்களினால் புரட்சி நடக்குமெனத் தாம் நம்பவில்லையென்றும், கிராமங்களை நோக்கி நமது கலை இலக்கிய அமைப்புகள் போக வேண்டுமென்றும் சொன்னார்.

'இந்த மக்கள் இயக்கங்கள் கலை-இலக்

கியத்திற்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை யென்றும், பாரதியார் செய்துள்ளாரென்றும்' சி.சு. செல்லப்பா குறிப்புரை வழங்கினார்.

மதிவரணன் 'பேசுக்கையில் சிறு பத்திரிகைகளைப் படிப்பவர்கள் எத்தனைபேர்? கலை மக்களுக்காகவென்று எல்லோரும் இங்கு பேசினார்கள். உங்கள் படிகளில் ஏறி நின்று சொல்கிறீர்கள். மக்களிடையே இவை பேசுவதில்லை' ஏன் என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

எஸ். வி. ராஜதுரை குறிப்புரைக்கையில் நாம் சில எல்லைகளுக்குள் நகர்ப்புறங்களில் இயங்குகிறோம். அதைப்பறிந்து எல்லைகளை விரிவாக்க எல்லோரும் உதவ வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

'இயக்கு' அமைப்பின் நோக்கங்களைப் பற்றி ஏற்கனவே சிலர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்காக, அமைப்பாளர்களில் ஒருவரான வி. எஸ். ராமசாமி விளக்கமளித்ததுடன் இரண்டாம்நாள் நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தன.

★★★★★★

முன்றும் நாட் காலையில் கவிதை பற்றிய அமர்வு தமிழவன் தலைமையில் தொடங்கியது.

தமிழவன் : எழுபதுகளில் அவசரகால நிலைமை முக்கிய நிகழ்வு. ஆனால் முக்கிய கவிஞர்கள் கூட அதைத் தொடரவில்லை; வானம்பாடிகளின் வெளியீட்டுத் தோரணம் romantic ஆக இருந்தது. கவிதைகள் எழுதிய தமிழாசிரியர்கள் மேற்கத்திய பாதிப்பினைப் பெருதவர்கள். 'எழுத்து' புதுக்கவிதைகள் அறிவுவாத வகையைச் சேர்ந்தவை. இவற்றின் பிரதான தன்மை புரியாமை. இலங்கைக் கவிதைகள் முக்கியமாகின்றன—சண்முகம் சிவலிங்கம், கவியரசன், ஜெயபாலன், யேசுராசா ஆகியோரின் கவிதைகள் மூன்றும் உலகநாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கை இருப்பதால்—அங்கு இத்தகைய தமிழ்க் கவிதை வருகிறதென்பதும் முக்கியமானதாகிறது. சமீபத்தில் 'அழிமதி'கள் பற்றியெல்லாம் அங்கு கவிதைகள் வருகின்றன. அதில் முக்கியமானது எளிமையும் புரியுந்தன்மையும்.

Dr. லீலாவதி தன் கட்டுரையில் புரட்சிக் கவிதைகள் பல சொல் விளையாட்டுகளால் உள்

ளனவென்றும், தொகையளவிற்கு தரமான கவிதைகள் தோன்றவில்லையென்றும், போலச் செய்யும் முறைகளால் தனித்துவம் அற்ற கவிதைகள் கூடியுள்ளதாகவும், சார்பு நிலைக் கவிதைகளில் இந்த மண்ணின் இயல்புடன் கூடிய சித்தாந்தத் தன்மை இல்லையென்பதும் போன்ற கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினார்.

எஸ். ஆல்பர்ட்டின் கட்டுரை 'மொழியின் சாத்தியப்பாடே கவிதை' என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக, விளக்கம் குறைந்ததாக இருந்தது.

அக்கினிபுத்திரன் : பாரதியின் கவிதைப் பாதை முறிய — எழுத்துக் கவிதைகள் தோன்றுகின்றன. முக்கிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை 'எழுத்து' வெளியிட மறந்ததேன்? பாரதிதாசன் வழிவழி கவிஞர்கள் மீட்புவாதப் போக்கிலும், 'எழுத்தில்' எழுதியவர்கள் மேற்கில் புகலுறும் தன்மையிலும், வானம்பாடியினர் புரட்சிகரக் கற்பனாவாதத்திலும் எழுதினர். 'எழுத்து' உருவத்தையே சிலா கிக்கத் தொடங்கியது. தேக்கத்தை உடைத்தவர்களாக ஞானக்கூத்தன், நா. காமராசனைச் சொல்லலாம். தனிமனிதவாதத்தை ஞானக்கூத்தனின் கவிதைகள் உடைக்குமென வெ.சா., தருமு போன்றோர் கருதியதாலேயே அவரை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். புரியாத தன்மையிலிருந்து, விளங்கும் கவிதைகளை வானம்பாடியினரே எழுதினர். தமிழன்பனின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி கவனத்துக்குரியது. 'சிற்பி' நடைமுறையில் சமரசவாதியாகவும், கவிதையில் உக்கிரமானவராகவு முள்ளார். இன்குலாப் அரசியல் உள்ளடக்கங்களை வெளிப்படுத்துகிற மக்கள் கவிஞன். புதுக்கவிதையை சமூக நிகழ்வாகக் காண மறுத்த 'சில கலாநிதிகள்' ஜோர்ஜ் தொம் சனிடம் கற்றவர்கள் என்பதும் ஆச்சரியந்தான்! எழுபதுகளில் கவிதைத் துறையில் தனித்தன்மை காணப்படுகிறது.

பின்னர் கருத்துரைகள் இடம்பெற்றன.

Dr. சி. பாலசுப்பிரமணியன் : குறுந்தொகை, பத்துப்பாட்டுப் போல புதுக்கவிதைகளின் தேர்ந்த தொகுப்புகள் வெளிவர வேண்டும்.

கிருஷ்ணசாமி : மனித நெருக்கடிகளைப்

பற்றியவையே சிறந்த கவிதைகளாகி நம் பிக்கை தருவனவாகின்றன;

சிற்பி : வானம்பாடிக்க காலம் பரிசோதனைக்காலம். எந்த இயக்கத்தின் ஆரம்பத்திலும் புனைவியல் தன்மை இருக்கும்: அது நவநல்ல.

இன்குலாப் : உள்ளடங்கிய தன்மை—கவிதையென்றும். உரத்துச் சொல்பவை—கவிதையல்லவென்றும் அல்பர்ட் சொன்னார். இதை ஏற்கமுடியாது.

ஞானி : மஹாகவியின் கவிதைகள் முக்கியமானவை. இலங்கையில் வேறுபலரும் இத்தன்மையில் எழுதுகின்றார்கள்.

யேசுராசா கருத்துரை தெரிவிக்கையில், 'தமிழகத்தில் கோஷம்போட்ட வானம்பாடியினர் அவசரகால நிலைமை ஏற்பட்டதும் மௌனமாகிவிட்டதுபோல், இலங்கையிலும் முன்பு கோஷம்போட்ட முற்போக்கினர், 1977க்குப் பின் மௌனமாகிப் போய்விட்டனர். இவர்களுடன் இணையாதவர்களின் பலர்தாம் பின்னர் நடந்த அழிமதிகள் பற்றியெல்லாம் எழுதிவந்திருக்கின்றனரென்றும், கலாபூர்வமான படைப்புக்களினால் நவீன தமிழ்க் கவிதையை இன்னொரு தளத்திற்கு இவர்கள் நகர்த்தியுள்ளமையை, சமீபத்திய ஈழத்துக் கவிதைகளின் காணலாமென்றும், குறிப்பிட்டார்.

இறுதியில் தமிழவன் தனது முடிவுரையில் மொழியின் சாத்தியப்பாடு வாசகர்களைக் குறிக்கிறதென்றும், புரியும் சாத்தியம் முக்கியமென்றும், இலங்கைக் கவிதையே முன்னுதாரணம் கொள்ளத்தக்கவையாய் உள்ளதென்றும் கூறிமுடித்தார்.

★★★★★★

அடுத்து தமிழில் பிற துறைகள் என்ற அமர்வில், கோ. கேசவன் தலைமையில் முதலில் தமிழ் ஆராய்ச்சி தொடர்பாக Dr. இ. அண்ணாமலையின் கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டது. Dr. அப்துல் ரகுமானும், Dr. பொற்கோவும் கருத்துரை வழங்கினர்.

தெ. பொ. மீ. விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவரென்றும், இதனால் பலரால் தாக்கப்பட்டவரென்றும் எல்லா நிலைகளிலும் துன்பப்பட்டவர் அவரென்றும், முறையான தமிழாராய்ச்சியினை உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் சென்றவரென்றும், பாவாணரையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாதென்றும், அவரது சொல்லாராய்ச்சிகள் முக்கியமானவையென்றும், Dr. பொற்கோ கருத்துரையின் போது கூறினார்.

இசாமாயண சமூகம் என்பது வால்மீகியின் சமுதாயத்தை ஆராயும் ஒரு சிறந்த நூலென்றும், இது இலங்கையில் வெளி

வந்துள்ளதாகவும் அப்துல் ரகுமான் குறிப்பிட்டார். தமிழவன் கருத்துரைக்கையில் தமிழ் ஆராய்ச்சி Methodology முறையியல் கிடையாதென்றும், உ. வே. சா., ராகவையங்கார், தாமோதரம் பிள்ளை, வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோரின் உழைப்பை மதிக்க வேண்டுமென்றும், நாட்டுப்புறவியல் தனக்குரிய முறையியலை உருவாக்கியதுபோல், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் ஒரு முறையியலைக் கட்டாயம் உருவாக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார், மேலும் நா. வானமாமலை, க. கைலாசபதி போன்றோர் சங்கப் பாடல்களில் வர்க்க-சமுதாயப் பார்வைகளிலான ஆய்வை முதலில் செய்தவர்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கதென்றும், ஆனால் அது முழுமைப்படுத்தப்படவேண்டுமென்றும், பொருளாதார நேர்கட்டுமான உறவுகளின் தொடர்பு நோக்கல்களின் அவர்களிடம் குறைபாடு காணப்படுகிறதென்றும் சொன்னார்.

அடுத்து, பிற துறை நூல்கள் என்ற தலைப்பில் சாருநிவேதிதா கட்டுரை படித்தார்.

சாருநிவேதிதா: 'சேவி பிரசாத்தின்' நூல் பற்றிய ஞானியின் கட்டுரையும், எஸ். வி. ராஜதுரையின் கிறிஸ்தவ மனிதநேயம் என்ற கட்டுரையும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை: எஸ். வி. ராஜதுரையின் எச்சில்லென்ஷியலிஸம், மார்க்சியம்: ஓர் அறிமுகம், அந்நியமாதல் என்பன முக்கியமானவை.

இந்திய வாழ்க்கையும் மார்க்சியமும் என்ற ஞானியின் நூலிலுள்ள பல கருத்துகளை அபாயகரமானவை, எதிர்க்க வேண்டிய கருத்துகள் பலவற்றில் புகலிடம் பெறச் சொல்கிறார். மார்க்சியம் இந்திய மயமாகவில்லையென்றும் சொல்கிறார். மணல் மேட்டில் ஓர் அழகிய வீடு - அபாயகரமான அவரது இன்னொரு நூலாகும். குணவின் தமிழர் மெய்யியல், மார்க்சிய இயங்கியல் பண்டிகை தனமானவை இவற்றின் மொழி புரியாமல் உள்ளது. இசைபற்றி மார்க்சிய வாதிகள் அக்கறையற்றிருக்கிறார்கள் வெ, சா, வின் அபத்தக் கருத்துகளை நிர்மலா நித்தியானந்தன் ஆழமாக விமர்சித்துள்ள கட்டுரை அலை-18ல் வெளிவந்துள்ளது. இது முக்கியமானதொரு கட்டுரையாகும். ஓவியம் பற்றிய வெ, சா, வின் கட்டுரைகள் பயனுள்ளவை படிக்கலில் (இதழ்-11) வந்துள்ள 'ராயனி'ன் மார்க்சியம்: தேடல்களில் எழும் பிரச்சனைகள் என்ற கட்டுரையும் சிறப்பானது. 'படிக்கலை'ச் சேர்ந்த சிவராமன் இறுதியில், 'தேவி பிரசாத்தை விமர்சிக்கும் ஞானியின் கட்டுரையில், இந்திய வாழ்க்கையில் மார்க்சியம் தொடர்பான கவனத்திற்குரிய கருத்துகள் இருப்பதாகவும், மசானி

போன்றவர்கள் சமயத்தையும் மார்க்சியத்தையும் இணைப்பது பற்றி எழுதியுள்ளமையையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டார்.

இறுதி நிகழ்ச்சியாக தமிழ்ப்பத்திரிகை என்ற அமர்வில் மலர் மன்னன், மாலன், தமிழ் நாடன் ஆகியோர் கட்டுரைபடித்தனர். இந்த அமர்வுடன் இலக்கின் மூன்றுநாள் கருத்தரங்கு நிறைவுற்றது

நவீனத் தமிழகக் கலை, இலக்கியத்துறைகளுடன் சம்பந்தமுற்றுள்ள முக்கியமான பலர் இதில் கலந்துகொண்டு கருத்துத் தெரிவித்ததில், பன்முகப்பாடு கொண்ட வளர்ச்சிப் போக்குகளை இனங்காண முடிந்தது நிகழ்ச்சி நிரலிற் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபடி வண்ணநிலவன், பூமணி, ராமகிருஷ்ணன், திலீப்குமார், மு. ராமசாமி போன்றோரும் வந்திருந்தால் வேறு சில நோக்குகளையும் அவதானிக்க முடிந்திருக்கும்.

ஈழத்து ஆக்கங்கள் போதிய அளவு பரிசீலனைக்குட்படுத்தப்படாதது கவலைக்குரியது. ஞானி, தமிழன், சாருநிவேதிகா போன்றோரைத் தவிர கலந்து கொண்டோரில் பலர் ஈழத்து ஆக்கங்களைப் பற்றி கருத்துரைக்கவில்லை. தமிழில் பத்தாண்டுகளில் நிகழ்ந்த வற்றை மதிப்பிட்டு இது போன்ற கருத்தரங்குகளில் — ஈழம் விடப்படுவது மதிப்பீட்டின் முழுமைத் தன்மையைச் சிதைப்பதாகிவிடும். ஆரம்பநாளில் சிறுகதை அமர்வின் போதே இது 'எழுபதுகளில் தமிழக்கலை, இலக்கியம்' பற்றிய கருத்தரங்கா அல்லது 'எழுபதுகளில் தமிழக்கலை, இலக்கியம்' பற்றிய கருத்தரங்கா என ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் கேள்வி எழும்பியதில் நியாயம் உண்டு. ஆனால் பா. செயப்பிரகாசம் 'இங்குளாவற்றை எடுக்கவே அவகாசமில்லை' என்ற தோரணையில் அதிலுரைத்ததை ஏற்கமுடியாது. எதிர்காலத் திலாவது இத்தகைய முக்கிய தவறுகளை திருத்

தப்பட்டு பூரண மதிப்பீடுகள் நடைபெறவேண்டும் என்று ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்

ஒருவர் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கையில் இடையில் இன்னொருவர் குறுக்கிடுவதும், தரமற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களால், அபிப்பிராயம் சொல்லும் சில வேலைகளில் நிகழ்ந்ததும் கவலைக்குரியது. ஆரம்பநாளில் சிலரால் விநியோகிக்கப்பட்ட துண்டு பிரசாரத்திலும் சொச்சையான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இருந்தன மாறுபட்ட கருத்துக்களையும், நாகரிகமாக அணுகி விமர்சிக்கும் பண்பு கலை இலக்கியக்காரரிடையில் வளர்ச்சியுற வேண்டும். எல்லாம் மக்களிற்காக, நாங்கள் தான் மக்களிற்காக நிற்கிறோம் என்ற மாதிரிச் சொல்லிக்கொண்டு ஏனைய நேசகத்திகளை ஒரேயடியாகத் தாக்கும் அதிதீவிரத் தன்மையைச் சிலர் வெளிக்காட்டினர். 1977 வரையிலுள்ள இலக்கியத்திற்கு தீவிரமாக இருந்தது இந்தக் கட்டுப்போக்கினால் விளைந்த தீமைகளை அரசியலிலும் கலை இலக்கியத்துறையிலும் பலர் இன்று உணர்ந்து திருத்தி வருகின்றனர். தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இலங்கையின் அனுபவங்களைக் கவனத்திலெடுப்பதும் நல்லது:

தொடர்ந்து வேறு பல இடங்களிலும் இது போன்ற கருத்தரங்குகள் நடைபெறுமென, அமைப்பாளர்கள் தெரிவித்தனர் குறிப்பாக பல் வேறு அமர்வுகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்ட மாறுதலான சர்ச்சைக்குட்பட்ட கருத்துக்களிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவற்றைத் தனியாக — ஆழமாகப் பரிசீலிக்கும் முயற்சிகளை நிறைவேற்றவிருப்பது பயன் தரக்கூடியதுதான்; ஆரோக்கியமானதும், விழிப்பு நிரம்பியதுமான கலாசாரத்தைத் தட்டியெழுப்ப விழையும் முற்போக்கான சகல சக்திகளும் 'இலக்கு'டன் இணைந்து செயலாற்றவேண்டியது அவசியமானதாகின்றது.

ரேடியோஸ்பத்

58, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி : 7805

சகல விதமான
ஒலிப்பதிவு
வேலைகளுக்கும்
முன்னணி
ஸ்தாபனம்

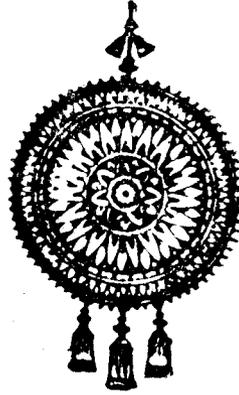
சகல வந்தமான ரேடியோஸ்பத்
ரேடியோ கசந், மற்றும்
மின்சாரப் பொருட்களை
உத்தரவாதத்துடன்
வாங்கவும்
திருத்திக்கொள்ளவும்
நாடுங்கள்

radiospathy

58 Kasturbar Road JAFFNA

Digitized by srujanika@gmail.com
nookhan.org | aayanaham.org

Space Donated by :

மு. பொன்னுசாமி அன் சன்

பிரதான விதி
யாழ்ப்பாணம்

“**சி றநாட்டு நல்லறிஞர்**
சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற்
பெயர்த்தல் வேண்டும்;

இறவாத புகழடைய
புதுநூல்கள் தமிழ்மொழியில்
இயற்றல் வேண்டும்.”

—பாரதி

பாரதியின் கனவை நனவாக்க—

- ★ நம்நாட்டு அறிஞர் நூல்கள்
 - ★ சி றநாட்டு அறிஞர் நூல்கள்
 - ★ சி றமொழி நூல்கள் தமிழில்
 - ★ கலை இலக்கிய நூல்கள்
 - ★ விஞ்ஞானம், சி றநூற நூல்கள்
 - ★ பாடசாலை நூல்கள், உபகரணங்கள்
 - ★ இலங்கை, இந்திய, சி றநாட்டு சஞ்சிகைகள்
- தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உதவும்**

நூலாசிரங்கம் புத்தகசாலை

**4, மத்திய பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.**

தொலைபேசி: 7631

தந்தி: BOOKS

கிளைகள்:

**199, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்**

**நெயில்வே புத்தக நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்**

**நியூ செஞ்சரி புகி ஹவுஸ் (N. C. B. H)
வெளியீடுகளுக்கு இலங்கையில் ஏக விற்பனையாளர்.**

வாசித்தீர்களா ?

நர்மதாவின் புதிய வெளியீடுகள்

	ரூ.	சதம்
விழிப்புணர்வு பற்றிய விளக்கங்கள்		
கந்தையா நவரேந்திரன் :	07	50
வாழ்விலே ஒரு முறை : அசோகமித்திரன் :	18	00
விமோசனம் :	10	00
கழகங்கள் : தெனியான் :	09	00
முறிவுகள் : ஜெயந்தன் :	07	00
உறவுகள் : நீலபத்மநாயன் :	27	00
இருட்டு ராஜா : வல்லிக்கண்ணன் :	09	00
வெளிச்சம் வெளியே இல்லை : மு. மேத்தா :	04	00

நர்மதா பதிப்பகம்

1, வியாசராவ் தெரு
தி. நகர் - சென்னை 17